

LOKAAAL

Milieuconvenant krijgt nieuwe wind

**De Vlaamse begroting
door een lokale bril (2)**

**Interview Patrick Develtere:
'De nieuwe generatie wil een
andere relatie met het Zuiden.'**

**Modelovereenkomst
voor onthaalouders**

inclusief
cd-rom

Nu met bruikbare
handleiding MAR!

V

Vademecum kerkbesturen

Het praktische handboek voor kerkfabrieken en kerkbesturen

Het *Vademecum kerkbesturen* is een praktisch handboek waarin de structuur en werking van de kerkraden en hun verhoudingen met het lokale bestuur in klare taal worden toegelicht. Dit losbladige werk wordt meerdere keren per jaar geactualiseerd zodat zowel gemeenteambtenaren als leden van de kerkraden op de hoogte blijven van de laatste ontwikkelingen. Zo worden onder meer de organisatie en werking van de kerkbesturen, het financieel beheer en het administratief toezicht op de kerkbesturen besproken. Daarbij wordt ook aandacht besteed aan de taken, bevoegdheden en verplichtingen van de gemeenten, de overheidsopdrachten en de formele motiveringsplicht en de openbaarheid van bestuur.

Praktische modellen

Bij het vademecum hoort een gebruiksvriendelijke cd-rom waarop alle formulieren die nodig zijn voor de eerste aanstelling en verkiezingen in handig Word- of Excel-formaat zijn opgenomen, zodat u ze meteen kunt invullen in functie van uw eigen organisatie. Daarnaast vindt u op de cd-rom alle documenten voor het financieel beheer van de kerkfabriek: begroting, kasverslag, eindrekening, borgtocht van de penningmeester etc. Met deze praktische modellen wil het vademecum een dagelijkse handleiding zijn voor iedereen die betrokken is bij de werking van een kerkbestuur.

Toelichting MAR

In de nieuwe bijwerking vindt u nu ook een toelichting bij het MAR, het Minimum Algemeen Rekeningenstelsel, en een overzichtelijke tabel met alle exploitatie- en investeringsposten die het rekeningenstelsel erkent. Hierdoor wordt het vademecum een onmisbaar naslagwerk voor zowel kerkbesturen als gemeenten.

Team van specialisten

Het vademecum kwam tot stand onder het toezien van een team specialisten uit de lokale besturen, de bisdommen en de academische wereld. Hoofdauteur van het boek is Bart Vercauteren, deskundige kerkfabrieken bij het bisdom Brugge. Hij werkte samen met co-auteur Katrien Colpaert, stafmedewerker VVSG, en verscheidene experts in de diverse domeinen van het kerkbestuur.

JA, ik bestel ... ex. van **Vademecum Kerkbesturen** aan 79 euro*
(VVSG-leden en kerkbesturen).

Mij bestuur is lid van de VVSG.

* Het Vademecum Kerkbesturen is een losbladige uitgave van uitgeverij Politeia en wordt meermaals per jaar aangevuld. De bijwerkingen worden u automatisch toegestuurd aan 0,44 euro per pagina en 24 euro per cd-update, en dit tot schriftelijke wederopzegging. Deze prijzen zijn inclusief btw maar exclusief verzendkosten. Prijzen op datum van 01.02.2008, consulteer onze website (www.politeia.be) voor de actuele prijzen.

Stuur of fax deze strook naar Politeia
Ravensteingalerij 28 - 1000 Brussel - fax: 02 289 26 19
of bestel via onze website: www.politeia.be

Naam

Functie

Bestuur/Organisatie

E-mail

Tel.

Adres

BTW

Datum

Handtekening

BART LASUY

Windmolens kunnen net als zonnepanelen passen in de cluster energie van het milieuconvenant.

- 5 **Opinie:**
OCMW-decreet in stroomversnelling

KORT LOKAAL

- 6 Nieuws, print & web, persiraat, column

ORGANISATIE

- 12 De Vlaamse begroting 2008 door een lokale bril (2)

FORUM

- 16 Met zijn tweeën naar de raad
- 18 Lokale raad
- 19 Geknipte politicus Tom Dehaene

WERKVELD

- 20 Interview Patrick Develtere
- 24 Milieuconvenant laat ruimte voor creativiteit
- 27 De donderdag van Filip Arents
- 28 Kies de beste publieke ruimte 2008
- 30 Lokaal toerismebeleid in de lift
- 32 Gemeentelijke RUP in de praktijk: Hoog-Walegem in Harelbeke
- 34 Modelovereenkomst voor onthaalouders

WETMATIG

- 37 Berichten, boekbesprekingen
- 42 Agenda & Triljoen

STEFAN DEWICKERE

16

Met een vertrouwenspersoon naar de raad

Het is belangrijk dat ook mensen met een handicap in de raad zetelen. Ze kunnen zich laten bijstaan door een vertrouwenspersoon. Hoe werkt dat?

20

‘De nieuwe generatie wil een andere relatie met het Zuiden.’

Ontwikkelingssamenwerking evolueert: iedereen wil met het Zuiden samenwerken. Patrick Develtere, directeur van het HIVA, verduidelijkt welke rol een lokaal bestuur hierbij speelt.

STEFAN DEWICKERE

BART LASUY

24

Milieuconvenant laat ruimte voor creativiteit

Voor de VVSG betekent het nieuwe milieuconvenant een stap voorwaarts want het laat gemeenten meer keuzemogelijkheden toe. Het kan ertoe leiden dat meer gemeenten dan vroeger instappen en de basisverplichtingen kunnen uitvoeren.

Ondersteuning bij overheidsopdrachten

EBP

Opleidingen en studiedagen
rond overheidsopdrachten
exclusief voor besturen!

Agenda maart

• **Overheidsopdrachten van diensten**
(opleiding - Brussel, 11 maart 2008)

Dhr. Raphaël De Pessemer, Directeur directie
overheidsopdrachten, Brussels Hoofdstedelijk Gewest

• **Het correct gunnen van ICT-opdrachten en de wetgeving
overheidsopdrachten**
(opleiding - Antwerpen, 11 maart 2008)

Dhr. Peter Mous, voormalig hoofd
aankoopdienst Nationale Bank van
België
Meester Rika Heijse,
specialiste ICT-
Overheidsopdrachten

• **De uitvoeringsregels
m.b.t.
overheidsopdrachten**
(opleiding - Brussel,
11 maart 2008)

Dhr. Chris Geldhof,
lid van een Federale
Overheidsdienst

• **De operationele
leasing van voertuigen
en de wetgeving
overheidsopdrachten**
(opleiding - Brussel, 18 maart
2008)

Dhr. Henri Jeandarme, voormalig public
sales manager Lease Plan
Dhr. Hugo Vranckaert, hoofd facilities VRT

• **Vermijd Valkuilen bij overheidsopdrachten van werken**
(opleiding - Antwerpen, 20 maart 2008)

Dhr. Gert Eyckmans, Coördinator overheidsopdrachten
Havenbedrijf Antwerpen

• **De nieuwe wetgeving overheidsopdrachten**
(opleiding - Brussel, 20 maart 2008)

Dhr. Chris Geldhof, lid van een Federale Overheidsdienst

Ontdek onze basiscyclus en onze thema-opleidingen
overheidsopdrachten op onze website,
of contacteer ons
voor een gratis en gepersonaliseerd vormingsadvies!

Meer info en inschrijven www.ebp.be

Contact Charles de Peñaranda • cpf@ebp.be • 02 420 68 60
Leopold II Laan 157 • 1080 Brussel • T 02 420 68 60 • F 02 425 85 58

De Europese vakbeurs

voor alle spelers van het openbaar vervoer en van de
duurzame transportoplossingen

Transports²⁰⁰⁸ Publics

LE SALON EUROPÉEN DE LA MOBILITÉ
DE EUROPESE VAKBEURS VAN DE MOBILITEIT

PARIS EXPO
PORTE DE VERSAILLES
10-12 juni 2008

Reserveer uw stand
IM Régie
Tel.: +33 (0) 1 40 24 25 37
E-mail: bzambo@impub.fr

Georganiseerd door

GIE Objectif transport public

Groupement des Autorités
Responsables de Transport

GART | UTP

Union des Transports
Publics et Ferroviaires

Officiële partners

ALSTOM BOMBARDIER

CONTACT

Promosalons België-Luxemburg
Tel.: 02 534 98 98 • E-mail: belgium@promosalons.com

www.transportpublics-expo.com

STEFAN DEWICKERE

Piet Van Schuylenbergh is directeur van de VVSG-afdeling OCMW's

OCMW-decreet in een stroomversnelling

Het is zover. Na een ferm tussensprintje, ingezet door minister Marino Keulen, keurde de Vlaamse regering het voorontwerp van OCMW-decreet goed. Sinds half november hadden we er niks meer van gehoord en ineens lag er een nieuwe tekst op tafel die in zeven haasten door de regering gelooft werd. De minister had nochtans grondig overleg aangekondigd. Nu ja, grondig: als je vlak vóór het weekend een tekst met bijna driehonderd artikels en honderdvijftig bladzijden memorie van toelichting in je postbak krijgt voor een vergadering de woensdag erop, dan weet je dat een ernstig debat zo goed als uitgesloten is.

Dus staat de mogelijkheid dat in het OCMW het ambt van maatschappelijk werker uitgeoefend wordt door een maatschappelijk werker van de gemeente, nog steeds in de tekst. In gemeenten tot 20.000 inwoners (drie op vier van de Vlaamse gemeenten!) kan de functie van OCMW-secretaris en OCMW-financieel beheerder nog steeds uitgeoefend worden door de titularissen van de gemeente. De Vlaamse regering blijft zweren bij de dubbele handtekening van secretaris en financieel beheerder voor betalingsopdrachten. Het chartaal kasbeheer blijft bij de secretaris terwijl de rest van het thesauriebeheer onder de verantwoordelijkheid van de financieel beheerder gebeurt.

We waren veel beter af met de oude OCMW-wet en dat is een trieste vaststelling.

Op onze vraag om de raad en de financieel beheerder in onderling akkoord te laten bepalen welke verrichtingen vrijgesteld kunnen worden van de verplichting tot viseren door de financieel beheerder wordt niet ingegaan. Het voorontwerp gaat niet in op ons voorstel om het internecontrolesysteem volledig onder de verantwoordelijkheid van de secretaris te plaatsen met rapportering aan de raad. Het hele luik over de financiële organisatie blijft zeer detaillistisch en focust niet op enkele grote principes waarbij de rest wordt overgelaten aan de interne organisatie. Wie geraakt wijs uit de artikels over de delegatie van bevoegdheden?

In tegenstelling tot eerdere afspraken is er tot nu toe weinig bereidheid om ten gronde verbeteringen aan te brengen aan het financiële luik. In plaats van het OCMW-decreet aan te grijpen als een kans om het gemeentedecreet bij te sturen, wordt het OCMW-decreet zo opgebouwd dat er aan het gemeentedecreet zo weinig mogelijk zou moeten worden gesleuteld.

Wat een instrument had moeten zijn om de kwaliteit van de dienstverlening te verbeteren, wordt nu een storende factor in de verdere ontwikkeling van de OCMW's. We waren veel beter af met de oude OCMW-wet en dat is een trieste vaststelling. |

LOKAAL is het magazine en ledenblad van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw en verschijnt tweemaal per maand
Paviljoenstraat 9, 1030 Brussel
T 02-211 55 00 • F 02-211 56 00

lokaal@vvsg.be
www.vvsg.be

Verantwoordelijk uitgever
Mark Suykens, directeur VVSG

Bladmanagement
Jan Van Alsenoy

Abonnementen
VVSG-leden: 78 euro,
vanaf 10 ex. 65 euro;
niet-leden: 145 euro
VVSG, Nicole Van Wichelen
T 02-211 55 43

Regie vacatures
VVSG, Nicole Van Wichelen,
T 02-211 55 43

Regie advertenties
Cprojects&Advertising,
Peter De Vester,
Evelyn Van Riet
T 03 326 18 92,
media@cprojects.be

Hoofdreductie
Marlies van Bouwel

Redactiesecretariaat
Inge Ruiters, T 02-211 55 44

Eindreductie
Marleen Capelle

Kernredactie
Pieter Plas, Inge Ruiters,
Jan Van Alsenoy, Marlies van Bouwel,
Bart Van Moerkerke

Columnisten
Johan Ackaert, Pieter Bos

Illustraties
Bart Lasuy, Stefan Dewickere, Layla
Aerts (fotografen), Nix (cartoonist),
Pol Despeghel (schilder)

Vormgeving
visueel denken (Gent)

Drukwerk
Schaubroeck (Nazareth)

Lokaal wordt gedrukt op het kringlooppapier Cyclus

VVSG-bestuur
Jef Gabriels, voorzitter
Sas van Rouveroi, voorzitter
raad van bestuur
Theo Janssens, voorzitter
afdeling OCMW's

Ondertekende artikels verbinden alleen de auteurs. Reacties zijn welkom. De redactie zal deze naar eigen inzicht al dan niet opnemen, inkorten of er melding van maken. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, elektronische drager of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Met de steun van
Dexia en Ethias,
partners van de VVSG

Betalen gemeenten hun eigen Eliaheffing?

Nu de Eliaheffing grotendeels tot het verleden behoort, bestaat de kans dat gemeenten voor een deel van de compensatie voor de verloren energiedividen zelf moeten opdraaien. Er dreigt immers een lagere winstuitkering door de netbeheerders wanneer die een voorschot op de Eliaheffing niet kunnen recupereren.

Op 13 februari ontvingen de Vlaamse gemeenten van de CREG wellicht de laatste schijf van de Eliaheffing. Het ging om 20,7 miljoen euro. In totaal zullen de Vlaamse gemeenten van juni 2005 tot februari 2008 ongeveer 555 miljoen euro uit de Eliaheffing gekregen hebben. De Eliaheffing compenseerde per jaar ongeveer

Bij een daling van de winst zijn de aandeelhouders, de gemeenten dus, het slachtoffer.

de helft van de dividendverliezen die de Vlaamse gemeenten leden ten gevolge van de vrijmaking van de energiesector.

De Vlaamse regering besliste de Eliaheffing vanaf 2008 vervroegd stop te zetten. In ruil krijgen de gemeenten voortaan elk jaar eind april een bedrag van 83 miljoen uitbetaald, met vanaf 2009 een jaarlijkse indexerings. Voor die gemeenten die akkoord gaan met het financiële pact, komt daar nog eens 25 miljoen euro bij in 2008 en telkens 41,5 miljoen euro in 2009 en 2010. Ter vergelijking: voor 2005 en 2006 kregen de Vlaamse gemeenten jaarlijks bijna 160 miljoen euro uit de Eliaheffing.

De Eliaheffing zit pas in het elektriciteitsstarief sinds juni 2005. Toch kregen de gemeenten in die maand al een bedrag van 107 miljoen voor de

periode sinds mei 2004. Dat gebeurde via een voorschot dat de netbeheerders al eind december 2004 (!) aan de CREG moesten betalen. Voor de federale overheid had dit budgettair een positieve invloed op het begrotingssaldo eind 2004.

De netbeheerders rekenden de Eliaheffing sinds juni 2005 effectief aan de leveranciers van elektriciteit aan. Die factureerden ze aan hun klanten. Om het voorschot van drie jaar geleden te kunnen recupereren ondertekende aftredend minister van Energie Marc Verwilghen nog op 20 december 2007 een KB dat het tarief van 4,91 euro per MWh voor de Eliaheffing verlengde tot 31 augustus 2009, met daarna tot eind juni 2010 nog 2,50 euro per MWh. De opbrengst hiervan zou niet meer naar de gemeenten gaan, maar dienen voor de terugbetaling van het voorschot. Energiespecialisten vragen zich echter af of er hiermee een voldoende basis bestaat om de Eliaheffing toch nog een tijd in de tarieven te behouden. De Vlaamse regering heeft immers vanaf 1 januari 2008 iedereen van de heffing vrijgesteld, zodat het niet uit te sluiten is dat leveranciers weigeren om de heffing nog langer aan hun klanten aan te rekenen. Het risico van dit alles is dat de netbeheerders een deel van het voorge-

schoten geld uiteindelijk niet zouden terugkrijgen. Wanneer ze er ook niet in slagen om dit op te nemen in de nettarieven als noodzakelijke kosten, rest alleen een daling van hun winst. Daarvan zijn de aandeelhouders, de gemeenten dus, het slachtoffer. In het slechtste geval bestaat dus de kans dat de gemeenten een deel van de Eliaheffing die ze ontvingen via (nog) lagere dividenden weer zien verdwijnen.

Op 13 februari ontvingen de gemeenten wellicht de laatste schijf van de Eliaheffing.

Nu maar hopen dat in dit verhaal de zwartepiet niet van Vlaanderen naar België en terug wordt doorgeschoven omdat geen van beide verantwoordelijk wil zijn voor een maatregel met een politiek ongewenste invloed op de stroomprijs. Het zou niet de eerste keer zijn dat de gemeenten het slachtoffer zijn van communautair gehakketak.

Jan Leroy

TOT 25 MAART

HELP DIVERSITEIT MET EEN CONCREET PROJECT MANAGEN

Met de oproep *Gezocht: Managers van diversiteit* geven minister Marino Keulen en de Vlaamse overheid een impuls aan initiatieven ter versterking van het inburgeringsbeleid en het managen van diversiteit. Vijf miljoen euro verdelen ze over resultaatgerichte projecten van beperkte duur, die de zelfredzaamheid van burgers van diverse herkomst verhogen. De projecten moeten een positief effect hebben op verschillende aspecten van de leefbaarheid van het samenleven tussen Vlamingen van diverse herkomst. De oproep richt zich tot overheden, sociale partners, het verenigingsleven, de media en individuele burgers. Een projectaanvraag indienen kan tot 25 maart.

→ www.binnenland.vlaanderen.be (inburgering)

Moet een gemeente als ze containers van het containerpark van de hand doet, hiervoor btw aanrekenen aan de koper? Deze en andere veelgestelde vragen komen op de website van Financiën.

Btw-soepelheid tot eind 2008

Gemeenten en OCMW's krijgen tot eind dit jaar tijd om zich aan te passen aan de nieuwe btw-regels. Daarmee wordt de tolerantieperiode met één jaar verlengd.

Het overlegcomité van de federale regering met de gemeenschaps- en gewestregeringen heeft op 16 januari beslist de tolerantieperiode voor de toepassing van de nieuwe btw-regels voor openbare besturen te verlengen tot eind 2008. Eerst liep die maar tot eind 2007. Concreet betekent dit dat alleen gemeenten en OCMW's die er klaar voor zijn, de nieuwe regels moeten toepassen. De andere besturen lopen geen juridisch risico wanneer ze dat nog niet (kunnen) doen.

Deze verlenging is het gevolg van de grote onduidelijkheid die nog steeds over de nieuwe regels bestaat. De VVSG, de plaatselijke controlekantoren en de centrale administratie in Brussel blijven vragen krijgen over welk btw-regime geldt wanneer een bestuur bijvoorbeeld personeel ter beschikking stelt van een ander bestuur en de loonkosten recupereert, of wat een OCMW moet doen wanneer het warme maaltijden levert aan een ander OCMW, dat ze op zijn beurt aan cliënten verkoopt. Een gemeente wou weten of ze btw moet aanrekenen bovenop de drankfactuur die ze aan de gebruikers van een feestzaal stuurt. Elders was er een plan om enkele containers van het containerpark van de hand te doen en vroeg de gemeente zich af of ze hiervoor btw moest aanrekenen aan de koper. Nog een andere gemeente stelde de vraag hoe het zit met de btw op de prijs van de maaltijden voor leerkrachten die 's middags op school blijven eten.

Met de btw-administratie is er nu afgesproken om tegen begin april een lijst met veelgestelde vragen en antwoorden op te stellen. Die zou op de website van Financiën worden geplaatst. De VVSG heeft haar medewerking toegezegd aan dit initiatief.

De btw-hervorming die aan de basis ligt van al deze onzekerheid, werd van kracht op 1 juli 2007 en bestaat uit twee delen. Ten eerste werd een gemeente of OCMW btw-plichtig voor die zaken waarbij de niet-btw-plicht de concurrentie zou kunnen verstoren. Vroeger gold dat ook al, maar dan alleen voor een beperkte lijst van activiteiten. Ten tweede moeten lokale besturen btw afdragen over de waarde van de werken in onroerende staat die ze met eigen personeel uitvoeren aan gebouwen die worden gebruikt voor scholen, cultuur, welzijnsvoorzieningen of sport. Voorwaarde is wel dat het waardeverhogende investeringen moeten zijn, dus niet gewoon de reparatie van een raam of het schilderen van de gevel. Gemeenten en OCMW's krijgen in elk geval de raad het uitstel aan te grijpen om zich helemaal op het nieuwe btw-stelsel voor te bereiden. Bedenk daarbij dat de btw niet alleen nadelen heeft (boekhouding, administratie...), maar ook voordelen kan bieden. Door de nieuwe regels wordt de btw op een aantal gemeentelijke aankopen en investeringen voortaan immers recupereerbaar.

Jan Leroy

→ De losbladige VVSG-Politeia-uitgave Lokaal Financieel Management bevat een bijdrage over het btw-regime van lokale besturen (www.politeia.be).

► Online: rechtenverkener

Via www.rechtenverkener.be krijgen zowel burgers als dienstverleners nu een overzicht van de diverse premies en tegemoetkomingen op het vlak van onderwijs, arbeid, inkomen, welzijn, huisvesting, cultuur enzovoort. De website brengt informatie op federaal, Vlaams, provinciaal en gemeentelijk niveau samen. Sociale voordelen kunnen worden opgezocht per thema, doelgroep of via een persoonlijk profiel. Lokale overheden die sociale rechten toekennen, kunnen deze laten opnemen in de rechtenverkener. Via de website kan men zich tevens inschrijven voor de provinciale informatiesessies over de rechtenverkener, die in maart worden georganiseerd voor medewerkers van de lokale besturen.

.....
www.rechtenverkener.be

► Nieuwe CvdR-website

Het Comité van de Regio's (CvdR) is sinds 1994 de spreekbuis van lokale en regionale overheden in het Europese besluitvormingsproces. Ongeveer twee derde van alle EU-wetten wordt toegepast door de lokale en regionale overheden. De Europese Commissie en de Raad van Europa zijn verplicht om voor EU-wetsvoorstellen het CvdR te raadplegen over een breed scala aan beleidsgebieden, waaronder milieu, werkgelegenheid en vervoer. De activiteiten van het CvdR zijn nu in 23 talen op de voet te volgen via de vernieuwde en verbeterde www.cor.europa.eu. Een zoekmachine, een fotoarchief, een discussieforum en een stelsysteem maken van de website een gebruiksvriendelijk en interactief medium. Documenten van het CvdR kunnen met één muisklik worden uitgeprint of gedownload in pdf- of Wordformaat. Het Lissabon Monitoring Platform en het subsidiariteitsnetwerk hebben ook een nieuwe look gekregen.

.....
www.cor.europa.eu

Wijziging decreet ruimtelijke ordening zorgt voor meer taken

Vlaams minister van Ruimtelijke Ordening Dirk Van Mechelen werkt aan een wijziging van het decreet ruimtelijke ordening. Dat was al geruime tijd bekend. Nu zijn de grote lijnen van deze decreetswijziging gepresenteerd. Ze staan in een 'afsprakenkader', een nota van meer dan dertig pagina's met concrete voorstellen tot aanpassing. Zo worden de jaarprogramma's en -verslagen afgeschaft, as-built-attesten (om te controleren of een gerealiseerd project overeenkomt met de vergunning) en het systeem van planbaten ingevoerd. Een deel van de voorgestelde wijzigingen heeft belangrijke gevolgen voor het lokale bestuursniveau. Zowel qua planning

en vergunningverlening als qua handhaving wordt er duidelijk meer verwacht van steden en gemeenten, zonder dat daar een vergoeding of een garantie van voldoende voorbereidingstijd tegenover staat. Het nieuwe decreet zou immers al op 1 januari 2009 van kracht worden. De VVSG nam daarom een standpunt in over het afsprakenkader. Half februari werd dit standpunt mondeling toegelicht bij het kabinet van minister Van Mechelen. Het afsprakenkader vindt u via www.dirkvanmechelen.be. Het standpunt van de VVSG kunt u opvragen via xavier.buijs@vvsg.be of T 02-211 56 10.

Xavier Buijs

Aangepast sociaal en fiscaal statuut voor (museum)gidsen

LAYLA AERTS

Er heerst bij (museum)gidsen en reisleiders en bij hun opdrachtgevers vaak onduidelijkheid over welk sociaal statuut ze kunnen of mogen aannemen en over de rechten en plichten van beide partijen. Het sociale statuut dat de gids of reisleider aanneemt (vrijwilligersstatuut, werknemersstatuut, statuut van zelfstandige in hoofd- of bijberoep) strookt niet altijd met de reële arbeidsomstandigheden. Ook over het fiscale statuut leven er tal van vragen en onduidelijkheden. De Universiteit Antwerpen kreeg van

Toerisme Vlaanderen de opdracht deze problematiek te onderzoeken en aanbevelingen en beleidsopties te formuleren. De studie is nu klaar en de resultaten ervan werden in boekvorm gepubliceerd. Dit boek is nuttig voor iedereen die werkzaam is als gids of reisleider of met hen werkt. De geïnteresseerde lezer vindt er, naast beleidsaanbevelingen, algemene informatie over de verschillende mogelijke statuten van gidsen en reisleiders. De voorgestelde beleidsopties in deze studie hebben betrekking op verschillende

aspecten: een betere informatieverstrekking voor de doelgroep, het maken van afspraken met overheidsinstellingen en administraties over de interpretatie van bepaalde wetgeving en het stimuleren van duurzame kwaliteit. Ook voorstellen over de rechtspositieregeling van de (museum)gids en de reisleider komen aan bod.

Sabine Van Cauwenberge

→ De studie is te bestellen via www.toerismevlaanderen.be, knop gidsen en reisleiders voor 15 euro per exemplaar.

TOT 15 APRIL

C&E AWARD BEKROONT SAMENWERKING TUSSEN CULTUUR EN ECONOMIE

Cultuur & Economie vzw organiseert de cultuursponsoringsprijs C&E Award om meer visibiliteit te geven aan de samenwerking tussen de bedrijfs- en de cultuursector in Vlaanderen en Brussel. Er zijn twee categorieën: de C&E Award voor Kleine Ondernemingen en de C&E Award voor Middelgrote en Grote Ondernemingen. De winnende bedrijven ontvangen een kunstwerk, de culturele partners kunnen rekenen op een prijs in natura. Kandidaturen, in te dienen door telkens minstens één profitpartner en één non-profitpartner, zijn welkom tot 15 april.

→ www.cultuureconomie.be

Oprichting expertisegroep personeelszaken brandweer

Bent u verantwoordelijk voor de personeelszaken van de brandweer in uw gemeente of stad? Bent u bereid uw expertise te delen met collega's om voorstellen te bespreken voor een nieuw statuut voor de brandweer? Dan bent u de persoon die

ik zoek! De VVSG wordt namelijk betrokken bij de totstandkoming van een nieuw statuut voor het brandweerpersoneel. Ik kan uw ervaring gebruiken om tot een werkbaar en betaalbaar statuut voor de brandweer te komen. Het is zeker niet

de bedoeling elke week in Brussel te vergaderen. Veel zal immers gebeuren via mail of telefoon.

Kris Versaen

→ kris.versaen@vvsb.be of
T 02-211 56 04

Paul Macken nieuwe voorzitter van Interafval

De Plenaire Vergadering van Interafval duidde in januari Paul Macken aan als nieuwe voorzitter. Hij volgt Jacques Soenens op die eind januari op pensioen ging.

Jacques Soenens was meer dan dertig jaar directeur van de afvalintercommunale IMOG (Kortrijk-Waregem-Harelbeke). Tijdens zijn carrière bouwde hij een sterke organisatie uit die haar gemeenten een zeer uitgebreide dienstverlening aanbiedt. IMOG geldt vandaag vaak als referentie voor de praktische uitvoering van het Vlaamse afvalbeleid. De voorbije tien jaar was Jacques Soenens voorzitter van Interafval, het samenwerkingsverband tussen de VVSG en de Vlaamse afvalintercommunales. Dankzij de bijzondere inzet van Jacques Soenens evolueerde Interafval de voorbije jaren tot een onmisbare gesprekspartner voor de overheid en andere actoren in het afvalwereldje.

Paul Macken, die al ondervoorzitter van Interafval was, volgt hem nu op als voorzitter. Hij is directeur van de intercommunale IOK Afvalbeheer uit de Kempen.

Christof Delatter

Paul Macken is directeur van IOK Afvalbeheer.

Verhuizen zonder energiepijn

Gemeentelijke bevolkingsdiensten krijgen van burgers die verhuizen vaak vragen over hoe het precies zit met de elektriciteits- en gascontracten. Voor de vrijmaking van de energiesector was het eenvoudig: wie verhuisde werd gewoon klant bij de intercommunale voor elektriciteit en/

of aardgas die op het nieuwe adres leverde. Nu ligt het allemaal wat complexer: moet men een nieuwe leverancier kiezen, of verhuist die mee? Moet er een nieuwe overeenkomst met de (nieuwe) netbeheerder worden afgesloten? Wie moet welke formulieren wanneer aan wie bezorgen?

Om hierbij te helpen heeft de VREG een reeks verhuistips klaar. Geef ze mee aan alle inwoners die langskomen voor een adreswijziging.

Jan Leroy

→ www.vreg.be

► Belgische Turken: brug of breuk tussen Turkije en de EU?

In navolging van gelijkaardige studies in Frankrijk en Duitsland ondernam de Koning Boudewijnstichting in samenwerking met de Bilgi-Universiteit van Istanbul een kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de banden van Belgische Turken met Turkije, België en Europa: *Belgische Turken: een brug of een*

breuk tussen Turkije en de Europese Unie? Het rapport gaat over identiteit en integratie, maar ook over de economische, culturele, politieke en religieuze

diversiteit. De Turkse auteurs hebben interessante bevindingen en conclusies geformuleerd over de betekenis van de relatie tussen België, Turkije en Europa voor de Belgische Turken. Anderzijds blijken uit het onderzoek ook vrij tegengestelde ervaringen binnen de Turkse gemeenschappen in België. De publicatie kan worden besteld of gratis gedownload via www.kbs-frb.be.

A. Kaya, F. Kentel, Belgische Turken: een brug of een breuk tussen Turkije en de Europese Unie? Koning Boudewijnstichting, www.kbs-frb.be, knop Publicaties

► Kinderen als wegwijzers

Het onderzoekscentrum Kind & Samenleving onderzocht in opdracht van de mobiliteitscel van de Vlaamse overheid hoe kinderen kunnen worden betrokken bij lokale mobiliteitsprojecten. Het resultaat van het project is gepubliceerd in *Kinderen als wegwijzers met praktijken uit Aalst, Brasschaat, Kruibeke, Maarkedal, Mechelen en Wijnegem*. De auteurs bespreken ook methoden en technieken van kindparticipatie en doen verdere aanbevelingen voor het betrekken van kinderen bij lokale mobiliteitsprojecten. De publicatie kan worden besteld of gedownload via www.k-s.be.

M. Huybrechts, J. Van Gils, Kinderen als wegwijzers: een leidraad voor kindparticipatie bij lokale mobiliteitsprojecten, Onderzoekscentrum Kind & Samenleving, www.k-s.be

“De materie is juridisch soms ingewikkeld, maar de uitkomst is telkens eenvoudig: geen enkele parkeerbon in België is op dit ogenblik rechtsgeldig. Als iedere burger ze aanvecht, valt het hele systeem in duigen.”

Professor fiscaliteit **Michel Maus** (VUB) – Het Nieuwsblad 30/1

“Wij vragen als lokaal bestuur niets meer dan heldere regels die op elkaar afgestemd zijn.”

Jef Gabriels (CD&V), burgemeester van Genk en voorzitter van de VVSG, over de stijgende bestuurlijke overlast die onwerkbaar wetgeving veroorzaakt voor de gemeenten – De Standaard 11/2

“Nooit was de bekommernis in de Vlaamse regering om de gemeenten groter dan vandaag. Alle ministers hebben ook lokale verantwoordelijkheid. Wij praten niet met, maar vanuit de gemeenten.”

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur **Marino Keulen** (Open VLD) – De Standaard 11/2

“Vlaanderen lijkt niet te beseffen dat de toekomst aan de steden is, een beetje zoals in de middeleeuwen, toen de steden ook polen van welvaart en creativiteit waren.”

Brussels minister van Mobiliteit en Openbare Werken **Pascal Smet** (SP.A) – Knack 13/2

“Waarom leert geen enkele Duitser Turks? Voor mensen die in steden wonen met een Turkse populatie van 30 procent kan een basiskennis Turks misschien bijdragen tot een beter begrip van de burens. We moeten bereid zijn om aan beide zijden stappen naar elkaar toe te zetten.”

De in Bulgarije geboren Duitse schrijver en wereldburger **Ilija Trojanow** – De Morgen 6/2

“Als online coffeeshops voor Belgische gebruikers de overlast van het drugstoerisme in mijn gemeente beperken, dan vind ik dat een goed idee.”

Guido Willen (Open VLD), burgemeester van grensgemeente Lanaken – Het Nieuwsblad 13/2

STEFAN DEWICHERE

Volgens Europees commissaris voor Energie **Andris Piebalgs** zijn steden de plaatsen bij uitstek om vernieuwende projecten te ontwikkelen in de strijd tegen de opwarming van de aarde.

Convenant van burgemeesters voor duurzame energie

Een week na de lancering van haar klimaatplan heeft de Europese Commissie de burgemeesters van Europese steden uitgenodigd om zich aan te sluiten bij een convenant. Deelnemende burgemeesters zouden zich ertoe verbinden om de CO₂-uitstoot in hun stad met meer dan 20 procent te verlagen tegen 2020. Dit is meer dan de Europese doelstellingen voorschrijven. ‘Steden zijn de plaatsen bij uitstek om nieuwe ideeën en vernieuwende projecten in de strijd tegen de opwarming van de aarde te ontwikkelen,’ verklaarde **Andris Piebalgs**, Europees commissaris voor Energie. Het initiatief vloeit voort uit informele raadplegingen tussen de Commissie en tal van Europese steden. Via een formele raadpleging wil de Commissie de komende maanden de definitieve versie van het convenant opstellen. Alle commentaren moeten vóór 30 april opgestuurd worden naar TREN-COVENANT@ec.europa.eu. De definitieve tekst wordt gepubliceerd op 30 juni, eerst in het Engels, Frans en Duits. Uiterlijk tegen 31 juli volgen de andere talen waaronder het Nederlands. Aan de burgemeesters wordt gevraagd het

convenant vóór 15 december voor goedkeuring aan de gemeenteraad voor te leggen. Vervolgens kan de eerste groep van burgemeesters uitgenodigd worden om hun formele deelname bekend te maken tijdens de Europese week voor duurzame energie in januari 2009. De Commissie plant om deze officiële bekendmaking jaarlijks te herhalen. Voor het convenant zal een technisch secretariaat worden opgericht dat alle acties zal coördineren in opdracht van de Commissie. Het convenant van burgemeesters moet zich volgens **Piebalgs** toespitsen op concrete projecten en meetbare resultaten. Zo wordt er verwacht dat de lokale besturen actieplannen opstellen en de burgers periodiek verslag uitbrengen over de vooruitgang die is geboekt. Het convenant richt zich zowel tot steden als middelgrote en kleinere gemeenten.

Betty De Wachter

→ http://europa.eu.int/comm/dgs/energy_transport/index_en.html
www.sustenergy.org
www.managenenergy.net

Eerste conferentie over City Diplomacy

Conflicten of de wederopbouw nadien hebben in de eerste plaats gevolgen voor lokale gemeenschappen. Daarom kunnen lokale besturen niet achterwege blijven wanneer het gaat om het voorkomen van conflicten, dialoog, wederopbouw en werken aan herstel van vrede. ‘City Diplomacy’ is de noemer waaronder lokale besturen in onderling overleg en samenwerking hieraan een bijdrage kunnen leveren. Om dit onder de aandacht te brengen hebben de stad Den Haag en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) het initiatief genomen om in de schoot van de wereldkoepel van lokale besturen (UCLG) een eerste conferentie te organiseren. Die vindt plaats in Den Haag, 11-13 juni. Tijdens de conferentie wordt een boek over City Diplomacy aangeboden. Het is het resultaat van meer dan een jaar onderzoek. Naast acht hoofdstukken waarin de specifieke rol van lokale besturen onder de loep wordt genomen, worden praktijkvoorbeelden aangebracht. De conferentie kan rekenen op de deelname van een hoge vertegenwoordiger van de Verenigde Naties, de burgemeester van Parijs en de Nederlandse minister voor ontwikkelingssamenwerking. Er is maar plaats voor 300 deelnemers. Deelname bedraagt 250 euro (inschrijving vóór 1 mei) en 350 euro (inschrijving na 1 mei).

Betty De Wachter

→ www.citydiplomacy.org

Dorpspolitiek

Gedachten zijn als katten. Godganse dagen doen ze hun eigengereide goesting, maar op gezette tijden komen ze terug. Zo word ik de laatste tijd steeds vaker bezocht door deze gedachte: als de schepencolleges en de gemeenteraden zich op dezelfde wijze zouden gedragen als de federale regering en het parlement, wat zou er dan gebeuren? Een dwaze, lichtelijk staatsgevaarlijke gedachte, ik geef het toe, maar mijn gedachten zijn vrij en ik heb er dus geen moer over te zeggen.

Dus ja, wat zou er dan gebeuren? Om te beginnen gok ik erop dat ons verregaande kinderachtigheid zou worden verweten. Gekissebis over een lepel suiker en een borrelnootje meer of minder. Elkaar vliegen en vette vis afvangen. Spieken van elkaars nota's. Roddelen aan de schoolpoort van Laken. Onder de bank met Blackberry's en gsm's spelen. Scheld- en bijnamen gebruiken. Klikspaan spelen en dan gaan zitten mokken in een hoekje... Als je het mij vraagt verdien je dan niet beter dan een stagejuffrouw te krijgen die altijd 'neen' zegt. En daarna te moeten blijven zitten bij dezelfde meester. Maar ik durf er gif op nemen dat wij er niet zo gemakkelijk van af zouden komen. Wij zouden een slecht rapport krijgen van de gouverneur. Wij zouden voor straf in de hoek worden gezet en bedacht met de vernederende komst van een regeringscommissaris om orde op zaken te stellen. En na een dag of acht zou het rapport uitlekken in de plaatselijke pers en van commentaar worden voorzien door de streekparlementair die uitdrukkelijk Afstand Neemt (want het moet niet altijd Zijn Verantwoordelijkheid zijn). Koeien van letters zouden de rurale werkelijkheid verzinnebeelden en de lezers te grazen nemen: 'Dorpspolitiek', 'Ruzie in het kippenhok', 'Stammentwisten'. Daaronder zou uitgebreid worden over 'slecht bestuur' en 'onethisch gedrag':

'X bleef cadeaus uitdelen, terwijl de kas al jaren leeg was', 'Y beloofde achterban gratis stookolie en goedkoop schoonmaakpersoneel.'

De al decennia aanslepende vetes tussen de deelgemeenten zouden paginabreed worden uitgesmeerd. En geridiculiseerd, want gelardeerd met straffe verhalen van Pietje de Leugenaar en Pierre le Menteur, de twee dorpsgekken die door de eenvoudige inboorlingen nog altijd voor wijzen worden aangezien. Die zouden zichzelf belachelijk mogen maken met welles-nietesspelletjes ('Eerst het menu!' 'Nee, eerst het recept!'), contaminaties van het genre 'Ik weet hoe de vork aan de klepel zit' en volkse billenkletsers à la 'De Gezeverde Dag' en 'Het schetencollege is met zes, maar samen maken ze geen wind'.

Ah, die Lokalen toch, hinkelend van benepen- naar bescheten- tot vergetelheid, nog steeds gevangen in hun atavistisch web van familielegendes en dorpsagen, met stapels bierviltjes vastgeklit aan supporterskring en stamcafé, vijandschappen voedend met vriendendiensten, niet in staat tot de objectiverende kleurenblindheid van de grote staatslieden!

Nu eens meewarig dan weer gnivend zouden commentatoren het roerend eens zijn over het gebrek aan scholing en cultuur van de lokale notabelen, niet vertrouwd met de moderne politieke zeden en te lomp om het zompige slijk van het eigen gelijk te verlaten voor de zonbeschenen prairies van het eervolle compromis.

Ons zou niets anders overblijven dan hebben en houden op de huifkar te hijsen en overladen met pek en veren de contreien te verlaten in het volle besef van ons tekortschieten.

Pas na vele legislaturen zouden we het aandurven een bericht van adresverandering te sturen. Uit pakweg Toscane of de Oostenrijkse bergen. |

De Vlaamse begroting 2008 door een lokale bril (2)

Naar de aanleg van rioleringen gaat 91,8 miljoen euro, ruim 37% meer dan vorig jaar. Toch wacht de gemeenten nog een enorme inspanning om aan de Europese eisen te voldoen.

In het vorige nummer van *Lokaal* vond u uitleg bij een eerste reeks Vlaamse begrotingskredieten met een impact op gemeenten en OCMW's. Hieronder hebben we de overige beleidssectoren voor u onderzocht. **JAN LEROY**

Welzijn

In de welzijnssector valt vooral het nieuwe financieringssysteem voor de bouw van rust- en ziekenhuizen op. De Vlaamse begroting 2008 trekt hier voor het eerst middelen voor uit. De investeringssubsidies van vroeger zullen stilaan verdwijnen. In de plaats komt er voor bouwdoSSIERS twintig jaar lang een financiering van een deel van de leninglasten. Volgens het oude systeem kan het VIPA dit jaar nog 4 miljoen euro subsidies toestaan aan de rusthuizen (+33%) en 7,1 miljoen euro (+42%) aan de ziekenhuizen. Met deze middelen worden

vooral oudere dossiers afgehandeld. Het nieuwe stelsel bevat in 2008 ruim 5 miljoen euro voor ouderenvoorzieningen en bijna 9 miljoen euro voor ziekenhuizen. De Vlaamse begroting bevat geen opsplitsing van deze bedragen over de private en de openbare sector.

Dat geldt evenzeer voor de andere middelen die Vlaanderen voor welzijn verdeelt. De middelen voor de diensten gezinszorg en de opleidingscentra voor polyvalente verzorgenden (464 miljoen euro) nemen met 29% toe. De erkende rusthuizen krijgen 37,3 miljoen euro (+2,2%) voor de ani-

matiewerking. Daarnaast is er 5,3 miljoen euro voor dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf.

OCMW's die serviceflats bouwen via het BEVAK-systeem, kunnen in 2008 rekenen op 849.000 euro. Dat bedrag ligt ruim 12% lager dan het krediet van vorig jaar.

Voor het lokale sociale beleid trekt de Vlaamse overheid dit jaar 679.000 euro uit, een stijging met 8,1%. Het blijft natuurlijk wel vreemd dat maar een fractie daarvan (tot nu toe 62.000 euro) naar de koepel van de lokale besturen zelf gaat, terwijl de provincies bijna de helft van het budget krijgen toegewezen (310.000 euro), onder andere voor het begeleiden van lokale besturen.

Verder zijn er middelen voor het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling (274.000 euro, +57%) en voor het Vormingscentrum

STEFAN DEWICKERE

voor OCMW's van de VVSG (220.000 euro). De Vlaamse overheid blijft het ook belangrijk vinden om de participatie van ouderen op lokaal vlak te steunen en trekt hiervoor opnieuw 148.000 euro uit. Deze middelen worden tot nu toe niet gebruikt om de gemeenten voor het lokale ouderenbeleid te subsidiëren. Vorig jaar betaalde de Vlaamse overheid hiermee wel een opleiding voor ouderenbeleidscoördinatoren. Ook dit jaar zal het geld gebruikt worden om een project op te zetten dat het lokale ouderenbeleid ten goede komt.

Cultuur

Voor cultuur zijn er, op een paar kleine kredietverschuivingen na, nauwelijks verschillen met de begroting van 2007. De middelen voor lokaal cultuurbeleid en openbare bibliotheken (76,1 miljoen

euro) dalen lichtjes, maar dat heeft te maken met het feit dat ze niet langer dienen ter financiering van projecten ingediend door de gemeenschapscentra. In september 2007 waren al 210 Vlaamse en Brusselse gemeenten in het decreet gestapt, waren er 206 gesubsidieerde cultuurbeleidscoördinatoren en 210 cultuurbeleidsplannen. Voor projectsubsidies kunnen gemeenschapscentra nu aanspraak ma-

blijven geblokkeerd op net geen 18 miljoen euro, terwijl die voor beschermde kerken zakken met bijna 5% naar 27,7 miljoen euro. Toch maakt de Vlaamse overheid zich sterk dat de wachtlister verder zal kunnen worden afgebouwd, zo lezen we in de begeleidende documenten. De restauratiepremie's bevatten nu ook de middelen voor de herbestemming van beschermde monumenten en kerken (in 2007 nog aparte

In de welzijnssector valt vooral het nieuwe financieringssysteem voor de bouw van rust- en ziekenhuizen op.

ken op een deel van het nieuwe krediet van 4,6 miljoen euro dat bestemd is voor cultuurparticipatie.

De al langer bestaande aparte subsidie van één euro per inwoner mag vanaf 2008 niet meer gebruikt worden voor de reguliere werking, maar alleen nog voor zogenaamde gemeenschapsvormende initiatieven. De Vlaamse overheid trekt hiervoor 5,1 miljoen euro (+2%) uit.

Gemeenten kunnen sommige grote projecten voor culturele infrastructuur indienen voor ondersteuning door de Vlaamse overheid. In dat kader is er in 2008 alleen 1,5 miljoen euro voor de Leuvense museumsite.

Erfgoed en monumenten

De laatste jaren krijgen musea en cultureel erfgoed steeds meer budgettaire aandacht. Voor musea is er een ondersteuning van 7,6 miljoen euro (+11,3%). Verder zijn

kredieten van telkens 300.000 euro). Men denkt eraan om hiervoor in de toekomst te werken via alternatieve financiering. Hoe die er zal uitzien, is nog niet duidelijk.

Fors meer middelen zijn er dan weer wel voor de onderhoudspremie's voor beschermde openbare gebouwen. Die nemen met 71% toe tot 2,3 miljoen euro. Vlaanderen volgt duidelijk het adagium dat voorkomen beter is dan genezen.

Jeugd en sport

Gemeenten die middelen willen krijgen voor hun jeugdbeleid, moeten hiervoor een jeugdbeleidsplan opstellen. In ruil kunnen ze rekenen op 20 miljoen euro subsidies van de Vlaamse overheid (+14,6%). 'De kredietverhoging is een noodzakelijke stimulans voor de Vlaamse gemeentebesturen om concreet werk te maken van een categoriaal jeugdbeleid,'

Voor cultuur zijn er, op een paar kleine kredietverschuivingen na, nauwelijks verschillen met de begroting van 2007.

er middelen voor projecten in verband met cultureel erfgoed (2,3 miljoen euro) en voor erfgoedconvenants (4,5 miljoen euro, +12,7%). Momenteel zijn er elf van die convenants met individuele gemeenten en nog eens vier met intergemeentelijke initiatieven.

De intergemeentelijke archeologische diensten kunnen rekenen op 400.000 euro. De restauratiepremie's voor gebouwen in handen van openbare besturen

zegt de begroting hierover. In de praktijk betekent dit dat het extra geld moet gaan naar de door Vlaanderen gekozen prioriteit 'jeugdinformatie'.

Ook de middelen voor sport kennen dit jaar een sterke toename. Bloso trekt voor de sportdiensten 10,1 miljoen euro uit, tegenover 5,5 miljoen euro in 2007. Een deel van die toename wordt verklaard door 3,7 miljoen euro VIA-subsidies, die de financiering van het Vlaamse Intersectorale Ak-

koord voor de cultuur- en welzijnssector mogelijk moeten maken.

Milieu en mobiliteit

De meeste milieusubsidies aan gemeenten lopen via het MINA-fonds. Dat is niet het geval met de middelen voor kleinschalige erosiebestrijding (1,6 miljoen euro, +1,8%), voor werken in bos- en groengebieden (1,4 miljoen euro, +1,8%) en voor de aankoop van meetapparatuur voor geluidshinder. Dat laatste krediet is nog 16.000 euro groot en komt van 75.000 euro. Het belangrijkste bedrag dat het MINA-fonds aan de gemeenten geeft, is natuurlijk dat voor de subsidiëring van de aanleg van rioleringen. Het gaat dit jaar om 91,8 miljoen euro, wat ruim 37% meer is dan vorig jaar. Hierdoor kunnen meer projecten investeringssteun genieten. Dat effect wordt nog versterkt door het feit dat in de meeste gevallen de gemeenten de btw op de aanleg van rioleringen niet meer zelf moeten dragen. Elke euro budget kan dus voor meer riolering dienen. Ondanks

deze bijkomende budgettaire middelen van de Vlaamse overheid wacht de Vlaamse gemeenten de komende jaren nog een enorme budgettaire inspanning om aan de Europese eisen te voldoen. Die wordt geraamd op 7 tot 8 miljard euro. Verder kunnen de Vlaamse gemeenten in 2008 rekenen op 25 miljoen euro voor het milieuconvenant. Dat bedrag ligt ongeveer 70% boven het niveau van 2007. Het krediet van dit jaar dient echter zowel voor de engagementen die nog slaan op de samenwerkingsovereenkomst 2005-2007 (10,5 miljoen euro), als voor het convenant dat ingaat in 2008 (14,5 miljoen euro). In vergelijking met de vorige jaren (gemiddeld 22 miljoen euro) liggen de middelen vanaf dit jaar 3 miljoen euro hoger. Elk jaar dient het budget deels voor het saldo van het voorgaande jaar, deels voor de voorschotten van het jaar zelf. Voor de ondersteuning van de landinrichtingsplannen trekt het MINA-fonds 934.000 euro uit (-20%). Verder is er nog 600.000 euro voor afvalpreventie door

gemeenten en intercommunales en 3,6 miljoen euro (-26%) voor investeringen in de preventie en selectieve inzameling van afval.

De middelen voor schuilhuisjes voor bus en tram volgens een gemeentelijk ontwerp blijven in 2008 op 213.000 euro. Ook de subsidies voor het mobiliteitsconvenant (1,1 miljoen euro) blijven onveranderd. Via het Vlaams Infrastructuurfonds zijn er daarnaast nog 60,1 miljoen euro subsidies (-4,7%) voor het fietspaden- en doortochtenprogramma. Een deel van dat geld dient om gemeenten terug te betalen voor investeringen in fietspaden die zij doen aan gewestwegen.

Ruimtelijke ordening en wonen

In de sector ruimtelijke ordening blijft de invoering van de nieuwe regels ten gevolge van het decreet ruimtelijke ordening ook de Vlaamse begroting beheersen. De Vlaamse overheid trekt verschillende subsidies uit om gemeenten bij het 'ontvoeringsproces' te steunen. Zo is er opnieuw

ADVERTENTIE

Met Janssens hebt u een streepje voor!

WEGMARKERINGEN

Onze afdeling 'Wegmarkeringen' (NV Callier) helpt u verder met alle markeringen voor zowel de openbare als de private sector (parkeergarages, parkings, bedrijfshallen, scholen, ...).

- ▽ wegmarkeringen in wegverf (zowel 1-component als 2-component)
- ▽ thermoplastische wegmarkeringen: gespoten (type C), gegoten (type D) en geprofileerd (ribbelmarkering, dotmarkering,...)
- ▽ aanbrengen van voorlopige en definitieve tape-markeringen
- ▽ aanbrengen van voorgevormde thermoplastische markeringen (figuraties, snelheidsbeperkingen,...)
- ▽ aanbrengen gekleurde koudplastische coatings (fietsuggestiestroken, parkeerplaatsen,...)
- ▽ verwijderen van bestaande wegmarkeringen d.m.v. frezen, zand- en waterstralen
- ▽ leveren en plaatsen van glasbolreflectoren in borduren, new-jerseys en wegverhardingen
- ▽ ...

Group Janssens

Nieuwe Dreef 17
B-9160 Lokeren

Tel: +32 9 355 54 54
Fax: +32 9 355 56 28

2,4 miljoen euro voor de opmaak van het gemeentelijke ruimtelijke structuurplan. Ook de subsidies voor de opleiding en betaling van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren (390.000 euro) blijven op hetzelfde, veel te lage niveau. De middelen voor het eerste plannen- en vergunningenregister (603.000 euro) zijn zelfs met 45% gedaald. Er is dan weer extra geld (453.000 euro of +64%) voor gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. In 2008 gaan de subsidies voor de sanering van leegstaande of verwaarloosde bedrijfsruimten fors omlaag. Ze zakken van 6,1 naar 4,4 miljoen euro. Voor de personeels- en werkingskosten van socialeverhuurkantoren is er dan weer meer geld beschikbaar (5,5 miljoen euro of +22%). Er zijn ook 2,8 miljoen euro nieuwe middelen ter ondersteuning van het lokale woonbeleid. Vorig jaar waren er hiervoor nog 1,3 miljoen euro subsidies voor experimentele projecten. Die middelen vallen nu weg. Voor grond- en pandenbeleid in woon-

kernen (5 miljoen euro in plaats van 15,6 miljoen) is er minder geld beschikbaar, maar dat heeft deels te maken met een herschikking van kredieten. Ook de daling van de subsidies voor het bouwrijp maken van gronden voor serviceflats en sociale woningen (29,8 in plaats van 51,9 miljoen euro) heeft deels een technische reden. Huisvestingsmaatschappijen kunnen voor datzelfde doel nu immers andere bronnen aanspreken.

Tot slot

De Vlaamse begroting heeft in vergelijking met de voorgaande jaren een ware gedaanteverwisseling ondergaan. De structuur zit logischer in elkaar en is geënt op de structuur van de Vlaamse administratie. We vinden bij de meeste kredieten ook meer toelichting dan vroeger, al blijft het bijna in alle gevallen zoeken naar precieze gegevens over de besteding van de middelen. Welk deel voor de gemeenten en OCMW's is bestemd, is wellicht niet steeds te voorspellen bij

subsidies voor verschillende doelgroepen. Toch zou het verhelderend zijn dat dit wel voor de meest recente jaren zou worden aangegeven. Ook de Vlaamse parlementsleden hebben hier duidelijk behoefte aan, zo kunnen we afleiden uit de vrij frequente vragen over subsidies aan lokale besturen.

Terwijl de toelichting bij de begroting zelf erop vooruitgaat, is dat zeker niet het geval bij de verschillende verzelfstandigde agentschappen, openbare instellingen en diensten met afzonderlijk beheer. Die houden er nog steeds heel eigen budgetteringsmethodes op na en een toelichting is soms onbestaande. We nodigen de Vlaamse overheid opnieuw uit om hier werk van te maken.

Jan Leroy is VVSG-stafmedewerker Financiën

De bespreking van de overige Vlaamse kredieten met lokale relevantie vindt u in het vorige nummer van Lokaal.

ADVERTENTIE

SD WORX, uw partner in ontwikkeling

- U volgt een opleiding **op maat van de overheid**.
- U profiteert van de **praktijkervaringen van ons Sociaal Secretariaat** met de personeelsdiensten van lokale besturen.
- U krijgt altijd de **meest actuele en volledige informatie** via ons **Kenniscentrum**.
- U beheerst de materie die op een **didactische en overtuigende manier** wordt overgedragen door onze eigen trainers/consultants.

Een greep uit ons overheidsaanbod:

- Grondig overzicht sociaal recht voor lokale overheden
- Basisopleiding sociaal recht voor de overheid
- Jaarlijkse vakantie voor openbare besturen
- Rechtspositiebesluit

Raadpleeg het volledige aanbod op
www.sdworx.be/opleidingen/overheid

Meer info?

SD WORX Opleidingen
Brouwersvliet 5 - 2000 Antwerpen
Tel 03 220 22 88 - Fax 03 233 64 28
opleidingen@sd.be

Alle andere opleidingen
vindt u via
www.sdworx.be/opleidingen

SD WORX

Bij een geheime zitting hanteert de vertrouwenspersoon het potlood.

Met zijn tweeën naar de raad

Vertrouwenspersoon staat raadsleden met een handicap bij

Personen met een handicap die in de gemeente- of OCMW-raad zetelen kunnen zich laten bijstaan door een vertrouwenspersoon. Zo kunnen ze hun opdracht ten volle vervullen. **BART VAN MOERKERKE**

Jo Roosens begon vorig jaar aan zijn derde ambtstermijn in de gemeenteraad van Wichelen. Hij is blind en heeft altijd al een vertrouwenspersoon gehad. 'Ik ben al aan mijn vierde vertrouwenspersoon toe,' zegt hij. 'De eerste was Frans Coppens, een goede vriend van mij, die nu gemeentesecretaris is, de tweede en de derde Luc Van Leuven en Lien Van Driessche zijn intussen zelf gemeenteraadslid. Nu is Karlien Vereecken mijn vertrouwenspersoon. Zij stond op de lijst bij de vorige verkiezingen maar werd net niet verkozen. Haar taak is behoorlijk arbeidsintensief. Tijdens de twee vorige legislaturen was ik gemeenteraadslid voor de meerderheid, dan krijg je veel feedback van de schepenen. Nu zit ik voor het eerst in de oppositie en dat

betekent dat ik zelf veel meer moet opzoeken op het gemeentehuis. Dan gaat Karlien met me mee. Gelukkig zijn veel stukken en dossiers al elektronisch beschikbaar. Mijn computer met spraakprogramma leest die voor of ik kan ze zelf lezen met de brailregel op mijn toetsenbord. Vroeger moest ik al die documenten inscannen.'

Karliën Vereecken staat Jo Roosens bij op de vele vergaderingen en raden. Ook op de zittingen van de gemeenteraad is ze erbij. Bij een geheime stemming hanteert zij het potlood in zijn naam. Ze geeft Jo Roosens een seintje als hij het woord krijgt. 'Ik vraag haar ook om bepaalde antwoorden te noteren. In het begin is dat natuurlijk een beetje zoeken, je moet elkaar leren kennen. En dan mag ik niet vergeten dat een belangrijk aspect van haar taak de fysieke begeleiding is. Ook op dat vlak is alle begin moeilijk.'

Geheimhoudingsplicht

De bijstand van gemeenteraadsliden met een handicap is geregeld in artikel 18 van het gemeentedecreet. Dat bepaalt dat

de vertrouwenspersoon iemand is die kiesgerechtigd is in de gemeente en die in aanmerking moet komen voor een mandaat als gemeenteraadslid. Dat betekent dat hij of zij geen personeelslid kan zijn van de gemeente. De vertrouwenspersoon heeft dezelfde middelen en verplichtingen als een raadslid en ontvangt hetzelfde presentiegeld.

Dezelfde regels zijn sinds het begin van de lopende legislatuur ook van toepassing voor OCMW-raadsleden met een handicap. Patrick Maes is al negen jaar blind, hij zetelt sinds vorig jaar in de OCMW-raad van Zwijndrecht. Ook hij krijgt almaar meer stukken en dossiers digitaal doorgestuurd maar de scanner is nog een vaak gebruikt apparaat. 'Ik ga nog vaak met mijn vertrouwenspersoon naar het OCMW om documenten door te nemen. Maar ook dan ben ik natuurlijk honderd procent afhankelijk van haar. Ik zie niet wat er ligt aan documenten en zij weet niet altijd wat ik wil. Het vraagt echt tijd om elkaar te leren kennen. Na een jaar begint het goed te lopen. Van het OCMW-personeel krijgen we alle nodige steun, ook de collega-raadsleden zijn het al gewoon dat we met zijn tweeën op de vergaderingen zijn.'

De vertrouwenspersoon heeft dezelfde middelen en verplichtingen als een raadslid en ontvangt hetzelfde presentiegeld.

De vertrouwenspersoon van Patrick Maes is zijn partijgenote Hilde Vanderheyden die bij de vorige gemeenteraadsverkiezingen niet verkozen werd. Ze woont de raadszitting en het bijzondere comité sociale dienst bij. Ze vraagt het woord voor Patrick Maes, ze noteert, ze stemt in zijn plaats als er op papier moet worden gestemd. Als er individuele dossiers aan bod komen, is ze net als de raadsleden aan de geheimhoudingsplicht gebonden. 'Ik kan mijn werk niet doen zonder vertrouwenspersoon,' zegt Patrick Maes. 'Ik vraag me af hoe het moet als zij om een of andere reden voor langere tijd uitvalt. Ik heb maar één vertrouwenspersoon.'

Voorbeeldfunctie

Wellicht het bekendste gemeenteraadslid met een handicap is Helga Stevens. Ze is Vlaams parlementslid, gemeenschaps-senator en zetelt in de Gentse gemeenteraad. Zij heeft geen vertrouwenspersoon. 'Om goed te kunnen functioneren als dove doe ik wel een beroep op tolken Vlaamse Gebarentaal,' zegt Helga Stevens. 'Er is een tolk aanwezig op alle vergaderingen waaraan ik deelneem als gemeenteraadslid of bestuurster. Dat zijn er toch al snel een achttal per maand. Ook als ik naar lokale evenementen ga, ben ik steeds vergezeld van een tolk. De tolken VGT vertalen in twee richtingen: ze zetten wat er gezegd wordt om in Vlaamse gebarentaal zodat ik alles kan volgen, en ze vertalen naar gesproken Nederlands wanneer ik een tussenkomst houd. Als ik weet dat de vergaderingen lang zullen duren of dat het tempo hoog zal liggen, dan zijn er twee tolken die elkaar om de tien à vijftien minuten afwisselen.'

Beperkt in opstellingsruimte? Mampaey heeft er wel de gepaste compacte en zuinige condensatieketel en boiler voor.

1. Remeha QUINTA.
Vermogen van
afgebeelde
opstelling: 336 kW

2. Aquinox OLB.
Debiet van
afgebeeld model:
1.230/10 min à 40°C

3. Remeha Gas 210 ECO. Vermogen
van afgebeelde opstelling: 400 kW

www.mampaey.be

MAMPAEY
klimaatbeheersing in eco-perspectief

J.L. Mampaey bvba
Uitbreidingstraat 54
2600 Antwerpen
Tel 03 230 71 06 - Fax 03 230 11 53
info@mampaey.be

WIE ZIT DE GEMEENTERAAD VOOR TIJDENS POLITIEDOSSIER?

Er is de laatste tijd veel onduidelijkheid over wie de gemeenteraad moet voorzitten in een ééngemeentepolitiezone als er politiedossiers op de agenda staan. Moet de voorzitter van de gemeenteraad of de burgemeester de vergadering van de gemeenteraad voorzitten als die politieaangelegenheden bespreekt? Wie van beiden kan de stukken over politieaangelegenheden ondertekenen?

Volgens minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael is het in de huidige stand van de wetgeving zo dat de voorzitter van de gemeenteraad voorzitter blijft, ook als die gemeenteraad politiedossiers bespreekt. De voorzitter kan ook alle stukken met beslissingen van de gemeenteraad ondertekenen. Het gaat wel enkel over de stukken van de gemeenteraad en niet die over het dagelijkse beheer en de werking van de politiezone, wat een bevoegdheid blijft van de burgemeester.

Sinds de regionalisering van de Nieuwe Gemeentewet bestond er nogal wat onduidelijkheid over het toepassingsgebied ervan als het over politie gaat. Deze verwarring komt er doordat de politieke organisatie van de politiezones door de komst van het gemeentedecreet eigenlijk niet is veranderd. Het gemeentedecreet is dus niet van toepassing op de politiezones. De wet op de geïntegreerde politie (WGP) maakt een hele reeks artikelen uit de Nieuwe Gemeentewet van toepassing op de politieraden en het politiecollege. De bepalingen van de WGP, de bepalingen van de Nieuwe Gemeentewet en hun uitvoeringsbesluiten blijven in alle gewesten van toepassing op de werking van de organen van de meergemeentezones. Bovendien blijven ze ook van toepassing op de werking van de gemeentelijke organen en ambtenaren in ééngemeentezones bij de uitoefening van een opdracht die door de WGP bepaald is. Hierdoor ontstond er onduidelijkheid over wie in een ééngemeentezone de gemeenteraad moet voorzitten als er punten van politie worden behandeld. Want volgens de Vlaamse wetgeving wordt de gemeenteraad niet meer automatisch voorgezeten door de burgemeester. De federale wetgeving op de geïntegreerde politie gaat er echter nog steeds van uit dat de voorzitter van de gemeenteraad of burgemeester is. Sommigen leiden hieruit af dat in ééngemeentezone de gemeenteraad alleen kan worden voorgezeten door de burgemeester als er materies worden besproken die onder toepassing vallen van de wet op de geïntegreerde politie. Dat heeft praktisch en organisatorisch een heleboel vervelende gevolgen, die kunnen gaan van een stoelendans tijdens de vergaderingen tot het organiseren van twee aparte raden. Anderen waren van mening dat in een ééngemeentezone de voorzitter van de gemeenteraad ook de gemeenteraad kan voorzitten als er politiepunten worden besproken. Deze tweede visie wordt nu bevestigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

Zie: *Parlementaire vraag nr. 1488 van 23 januari 2008 van de heer Bruno Steegen aan de minister van Binnenlandse Zaken over 'de voorzitter van de politieraad'.*

Mail uw vraag naar arne.dormael@vvsb.be

Er bestaat geen standaardoplossing voor raadsleden met een handicap. De gemeente of stad moet samen zitten met het betrokken raadslid om na te gaan wat zijn behoeften zijn en hoe ze er rekening mee kan houden.

Tijdens de gemeenteraad zitten de tolken vóór Helga Stevens, tussen haar en het schepencollege in. Gent heeft de regeling overgenomen die al langer in het Vlaamse Parlement bestond. Helga Stevens: 'Het vergde eerst wel wat overleg en een aanpassing van het huishoudelijke reglement vooraleer alles in orde kwam, maar ik mag zeker niet klagen over de medewerking van de stad Gent. De financiële kosten voor de stad zijn ook niet gering, al is het natuurlijk maar een fractie van het totale budget. De tolken zijn immers professionals die op freelance basis werken en als dusdanig worden vergoed.'

Maatwerk

Omdat Gent een grote stad is, kan Helga Stevens net als ieder gemeenteraadslid rekenen op een halftijdse fractiesecretaris/medewerker, via hem lopen de meeste contacten met het stads-personeel. Wil Helga Stevens iemand persoonlijk spreken, dan gaat er een tolk mee. 'De steun van de stad is perfect,' zegt ze. Ik krijg volledige tolkondersteuning en dat is wat ik als dove persoon nodig heb. Ik heb ook steeds de mogelijkheid om kladvorsies van verslagen te controleren op juistheid wat betreft de weergave van mijn tussenkomsten. Algemeen zou ik willen stellen dat er geen standaardoplossing bestaat voor dé persoon met een handicap. De gemeente of stad moet samen zitten met het betrokken raadslid om na te gaan wat zijn behoeften zijn en hoe ze er rekening mee kan houden. Dat is maatwerk. Met veel goede wil en gezond verstand van beide kanten kom je al heel ver. Ik kan begrijpen dat voor kleinere gemeenten de financiële kosten van een tolk of een andere vorm van assistentie relatief zwaar kunnen doorwegen. Ik heb dat ook al ter sprake gebracht op Vlaams niveau, ik pleit voor de oprichting van een fonds waaruit kleinere gemeenten kunnen putten. Momenteel zitten we nog in een overgangsfase, er zijn nog maar weinig personen met een handicap die een lokaal mandaat bekleden. Onze voorbeeldfunctie is heel belangrijk en helpt mee om een mentaliteitswijziging tot stand te brengen: mensen met een handicap hebben evenveel recht om te participeren aan het lokale beleid als andere burgers.'

Bart Van Moerkerke is redacteur van Lokaal

Tom Dehaene is OCMW-voorzitter en schepen in Zemst, en Vlaams parlementslid. 'De verschillende functies zijn natuurlijk een aanslag op mijn agenda maar ze laten me wel toe om het OCMW en het OCMW-beleid overal onder de aandacht te brengen.'

DE GEKNIPTE POLITICUS

Tom Dehaene, pleitbezorger van het OCMW

Ik maak er een erezaak van om bij elke gelegenheid de werking van het OCMW toe te lichten, op alle niveaus.

STEFAN DEWICKERE

Waar Tom Dehaene, zoon van ex-premier Jean-Luc Dehaene, de politieke microbe te pakken kreeg, hoeft geen verdere uitleg. Vanaf 1995 was hij tien jaar lang provincieraadslid in Vlaams-Brabant. Sinds 2004 zetelt hij in het Vlaamse Parlement. Maar hij is ook lokaal actief, in Zemst. Hij is er al zeven jaar OCMW-voorzitter en sinds vorig jaar zetelt hij ook in het schepencollege. Naast sociale zaken heeft hij werkgelegenheid en financiën in portefeuille. 'Ik koos in 2001 heel bewust voor het OCMW. Het voorzitterschap sprak me aan omwille van de sociale materie en omwille van de grote verantwoordelijkheid waarmee je dag na dag wordt geconfronteerd.'

'Als boekhoudkundige heb ik op de financiële dienst van grote ondernemingen gewerkt. Maar het sociale ligt me ook. In de schuldbemiddeling komen mijn interessen voor het sociale en cijfers samen. Steeds meer mensen, die louter op basis van de cijfers voldoende inkomsten hebben, komen moeilijk of niet rond. In heel Vlaanderen krijgen de sociale diensten van de OCMW's meer vragen voor budgetbegeleiding. Daar moet je lokaal aan werken maar ook op Vlaams niveau.'

'Dat ik ook Vlaams parlementslid ben, zorgt daarom voor een meerwaarde. Ik heb al enkele zaken kunnen realiseren waar ik fier op ben. Zo is er een decreet goedgekeurd dat een eenduidige registratie mogelijk maakt van het aantal dossiers bij de erkende diensten schuldbemiddeling. Daar speelt mijn boekhoudverleden: op basis van correcte cijfers kun je een beleid ontwikkelen. Ik heb ook mee aan de kar getrokken voor meer middelen voor het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling. En onlangs, op 14 februari, diende ik een voorstel van decreet in,

ondertekend door de meerderheidspartijen, om het Centrum om te dopen tot het Vlaams Centrum Schuldenlast met een ruimer takenpakket en om de mogelijkheid te creëren dat de Vlaamse overheid de erkende diensten financieel zou ondersteunen. Want sommige OCMW's moeten met wachtlijsten werken bij de aanvragen voor budgetbegeleiding. Mensen worden dus pas in een later stadium geholpen en dan is de put nog dieper. Dat is gevaarlijk.'

'De laagdrempeligheid van het OCMW ligt me na aan het hart. Om mensen over de vloer te krijgen die niet voor de sociale dienst komen, bieden we in Zemst schoonmaakhulp via dienstencheques aan. In een bijgebouwtje hebben we een strijkwinkel, op zolder is er een speel-o-theek. Ook de werkwinkel is in het OCMW-gebouw gevestigd. In feite hebben we een sociaal huis, ook al heet het nog niet zo. De naamsverandering zal er wel komen wanneer we in uitvoering van ons lokaal sociaalbeleidsplan ook andere sociale spelers mee in huis nemen.'

'Het is goed dat ik deel uitmaak van het college. Je kunt sociaal beleid niet isoleren van de rest van het gemeentelijke beleid. Ik kan nu ook over andere domeinen meepraten en het OCMW bij dossiers betrekken wanneer de andere schepenen daar misschien niet aan zouden denken. Bij elke gelegenheid licht ik de werking van het OCMW toe, op alle niveaus. In de bestuursorganen van mijn partij werd vroeger weinig over het OCMW-beleid gesproken, nu is het een vast agendapunt. In het Vlaamse Parlement zetelen wel veel burgemeesters en schepenen maar in onze fractie ben ik de enige OCMW-voorzitter. Het is zeer belangrijk om ook die stem te laten horen.' | **BVM**

De nieuwe generatie wil een

Patrick Develtere: 'Wie mag werken in de sector van ontwikkelingssamenwerking? Enkel de experts? Iedereen?'

andere relatie met het Zuiden

Een mosselsoeper voor Marokko of een barbecue voor Bolivia, in iedere gemeente steken mensen of organisaties de handen uit de mouwen voor goede doelen in ontwikkelingslanden. Sinds kort hebben deze initiatieven ook een naam: de vierde pijler van de ontwikkelingssamenwerking. Deze term komt van Patrick Develtere, algemeen directeur van het Hoger Instituut van de Arbeid. Lokaal vroeg hem hoe de lokale besturen in het rijtje passen en hoe ze met deze vierde pijler kunnen omgaan. CHRISTOPHE RAMONT EN MARLIES VAN BOUWEL

In De Belgische ontwikkelingssamenwerking introduceerde Patrick Develtere de term *de vierde pijler*. In de sector van ontwikkelingssamenwerking worden almaar meer initiatieven genomen buiten de drie gekende sectoren. De publicatie en het onderzoek waren spraakmakend omdat een nieuw begrip geïntroduceerd werd en daarmee de gevestigde waarden in zekere zin ingehaald werden. Bovendien waren bedenkingen te maken bij de onderverdeling: horen lokale besturen die bij deze vierde pijler geschikt werden, niet eerder thuis in het vakje van samenwerking tussen overheden?

De publicatie De Belgische ontwikkelingssamenwerking zorgde voor ophef in het wereldje van ontwikkelingssamenwerking. Maar wat valt er precies allemaal onder die vierde pijler?

‘Eigenlijk gaan het onderzoek en het boek over het fenomeen van de vermaatschappelijking van ontwikkelingssamenwerking. De vierde pijler is een uitdrukking van die vermaatschappelijking, maar ook in de drie andere pijlers is er een duidelijke tendens naar vermaatschappelijking.’

‘De eerste pijler is de samenwerking tussen overheden. Enkele jaren geleden nog bevond het domein van ontwikkelingssamenwerking zich bijna exclusief op de kabinetten van de ministeries van Ontwikkelingssamenwerking, Buitenlandse Zaken en een beetje Financiën. Vandaag zien we dat ieder departement en ministerie ontwikkelingssamenwerking in het bevoegdheidspakket heeft: Onderwijs, Arbeid, Sociale Zaken... Bovendien hebben alle lagen van het Belgische stelsel te maken met het thema: de gemeenschappen, de gewesten, de provincies en ook de lokale besturen. Scholen die een Noord-Zuidinitiatief nemen, kloppen

daarvoor niet aan bij het ministerie van Ontwikkelingssamenwerking maar bij dat van Onderwijs. De minister van Arbeid zal in internationale samenwerking niet vanuit de logica van het departement Ontwikkelingssamenwerking denken maar vanuit de eigen logica van het departement Arbeid.’

‘De tweede pijler is de ontwikkelingssamenwerking vanuit de internationale instanties. Jarenlang was die in handen van een handvol instellingen binnen de Verenigde Naties. Vandaag zijn alle VN-instellingen betrokken partij. In die mate zelfs dat er een programma nodig was om iedereen opnieuw op dezelfde lijn te krijgen. Op Europees vlak is dit niet anders: de Europese commissaris van Ontwikkeling en Humanitaire Hulp Louis Michel is niet langer de enige, ook de andere commissarissen zijn bezig met de Noord-Zuidproblematiek.’

‘Tot slot heeft ook de derde pijler, die van de erkende niet-gouvernementele organisaties, de deur geopend naar de brede samenleving. In het kader van Fair Trade of eerlijke handel zetten ngo’s stappen richting scholen, wordt er ook eerlijke koffie verkocht in de supermarkt.’

‘Dit nieuwe eigengereide denken en doen en die ontwikkelingsamenwerking nieuwe stijl waarbij iedereen wel wat mag doen staan in schril contrast met de specialisatie die in de tweede helft van de twintigste eeuw groeide. Door concepten als gender, armoedebestrijding of ownership groeide een eigen jargon en een eigen cultuur binnen de sector van de ontwikkelingssamenwerking. Wat betreft ontwikkelingssamenwerking zijn er maar duizend à tweeduizend mensen in België die zich echt expert kunnen noemen. Deze groep mensen is de echte kern van de sector. Hun expertise botst met een nieuwe generatie die niet

langer het verhaal volgt van het wereldbeeld tijdens de Koude Oorlog. De term *Derde Wereld* stamt uit die tijd: de kapitalistische en communistische maatschappijvisies, respectievelijk de eerste en tweede wereld, probeerden allebei de zich ontwikkelende landen te overtuigen tot hun kamp toe te treden. Hulp in de ontwikkeling was daarbij noodzakelijk, deze Derde Wereld moest een keuze maken. En het rijke Noorden moest een deel van zijn rijkdom aan het arme Zuiden afstaan. De wereld moest “omgeturnd” worden. Dit maatschappijbeeld is voor de nieuwe generatie niet meer van kracht, wel het beeld van de globalisering. Met je school, sportclub, bedrijf of gemeente neem je je verantwoordelijkheid en ga je rechtstreeks met je collega's in het Zuiden hun werk- en levensomstandigheden verbeteren. Voor deze nieuwe generatie gaat de term *wereldverbeteraar* niet meer op, zij zijn eerder *levensverbeteraars*.

Waren onze Vlaamse missiezusters en -paters dan eigenlijk de voorbode van die vierde pijler?

‘Ja en neen. Ja, omdat er directe communicatie was, face to face. Er lag een directe lijn tussen het thuisfront en het ontwikkelingsland. Neen, omdat deze personen alleen maar iets wilden doen voor de mensen ginder en enkel oog hadden voor het Zuiden. Ze wilden geven om te verliezen, welvaart afstaan om de mensen in het Zuiden te helpen: dit zijn de “middelen à fond perdu”. De nieuwe generatie van de vierde pijler wil dat beide partners erbij winnen. Een vakbond die samenwerkt met de collega's in Chili wil ook internationale afspraken afdwingen en zoekt de sterkste situatie voor werknemers in beide landen in deze globaliserende wereld.’
‘Op zich wordt het missiewerk van de paters en zusters vandaag de dag voortgezet. Zuster Maria heeft ondertussen een vzw opgericht en die vzw zal het werk voortzetten, ook lang nadat zuster Maria niet meer actief is in een ontwikkelingsland. Je zou het de “nieuwe missies” kunnen noemen.’

Zitten de lokale besturen in de eerste of de vierde pijler?

‘Dat doet er niet toe. Bij het fenomeen van de vermaatschappelijking zien we overlappings ontstaan, ook met de overheid. Veel steden en provincies werken op bestuurlijk vlak samen met steden en provincies in het Zuiden. Als ze samen een kadaster opzetten, zijn ze met de eerste pijler bezig. Maar vaak zijn lokale besturen ook de roerganger voor een civiele dynamiek via de gemeentelijke raad voor ontwikkelingssamenwerking, de lokale ngo's of de scholen – en dat is die vierde pijler.’
‘De discussie die we met de publicatie vooral wilden aangaan, is die van de eigendomsproblematiek. Neem een dispensarium. Een Vlaamse gemeente betaalt het gebouw en pakt daar natuurlijk mee uit. Voor de partnergemeente is dit schitterend, ze heeft nu een dispensarium. Ook het partnerland is tevreden: de gezondheidszorg gaat erop vooruit en het dispensarium wordt opgenomen in de statistieken. Alle betrokken partijen proberen het maximale eruit te halen en iedereen vindt het ook “zijn” dispensarium. Maar aan het einde van het project of na de overdracht

ontstaat er een juridisch vacuüm en begint de collectieve onverantwoordelijkheid indien er problemen rijzen. De lokale partner wist toch dat een slot op de deur noodzakelijk zou zijn? Maar de donor had het niet in de projectomschrijving staan! Dit leidt tot gigantische problemen.’

‘Hierbij sluit een ander belangrijk debat aan: wie mag werken in de sector van ontwikkelingssamenwerking? Enkel de experts?

Iedereen? Ontwikkelingssamenwerking is een moeilijk vak. De experts hebben al veel gerealiseerd. Noem maar op: nog nooit hadden zoveel mensen toegang tot water, was de levensverwachting wereldwijd zo hoog, gingen zoveel mensen naar school, polio is uitgeroeid, meningitis is onder controle, de civiele maatschappij is sterker, er zijn verkiezingen... Toch is ontwikkelingssamenwerking niet dé oplossing, ook de internationale handel moet anders worden georganiseerd en de bestuurskracht van de overheden in het zuiden moet verbeteren.’

‘En wat is goede ontwikkelingssamenwerking? De experts kiezen vandaag voor het wegschrijven van de donor. Het is de trend om het ownership (“het eigenaarschap”) aan het Zuiden te geven, hen zelf aan het stuur te laten zitten, hen de beslissingen te laten nemen. Bij de niet-specialisten van de nieuwe generatie zien we een heel andere tendens: ze willen aanwezig zijn en expliciet hun rol opnemen. Zij willen hun kennis tonen, overbrengen. Het is dus kennistransfer versus kennisverwerving. De nieuwe generatie wil kennis doorgeven. De experts willen wie kennis nodig heeft, laten zoeken waar hij die het best vinden: Oeganda kan voor zijn afvalverwerking wellicht beter te rade gaan in Zuid-Afrika dan bij een Belgische gemeente, Guatemala kan voor zijn kadaster wellicht beter gaan kijken in Mexico dan in Vlaanderen.’

STEFAN DEWICKERE

Patrick Develtere:

‘Bij experts is het vandaag

de trend om het ownership

aan het Zuiden te geven.

De niet-specialisten van de

nieuwe generatie willen dan

weer aanwezig zijn en

expliciet hun rol opnemen.’

Hoe kunnen lokale besturen omgaan met die vermaatschappelijking van ontwikkelingssamenwerking?

‘Gemeenten lopen op twee benen: als instelling kunnen ze zelf aan ontwikkelingssamenwerking doen en als gemeenschap samen met scholen, bedrijven en verenigingen in de gemeente. Maar besef goed dat de vierde pijler exponentieel aan het groeien is. Over enkele jaren zal iedere school, elke voetbalploeg of vereniging bij wijze van spreken een internationale werking hebben, maar deze initiatiefnemers willen een grote vrijheidsmarge, geen moeilijke procedures of ingewikkelde controles. Daarom zoeken ze ook eerst naar fondsen in de eigen kring, pas dan kloppen ze met financiële vragen aan bij de lokale besturen.’

‘Als lokale besturen deze initiatieven willen ondersteunen met bijvoorbeeld een loket of subsidies, moeten ze er wel rekening mee houden dat dit nog maar het prille begin is. Daarom kan een gemeente beter dan met een loket of subsidies die initiatieven logistiek ondersteunen en/of met methodieken om lokaal middelen te genereren. Dat zie je al gebeuren bij Wereldfeesten.’

‘Maar veelal zet de vierde pijler zich af tegen bemoeizucht van de overheid en wil hij er ook geen middelen van. Nu al zetten deze

initiatieven eigen middelen in, en ze gaan nu al met even veel geld naar het Zuiden als de ngo's.'

'Als je als gemeente kiest voor een partnerschap met een gemeente in het Zuiden, kies je voor de moeilijke vorm van ontwikkelingssamenwerking. Die vergt ervaring. Alleen al een gemeente selecteren is geen sinecure, met hoeveel diensten ga je samenwerken, hoe lang? Deze valkuilen vermenigvuldigen zich door het onherroepelijke informatiedeficit, het cultuurverschil... Hier is tijd voor nodig. Dikwijls wordt dit een "stop-and-go-relatie": na een beloftevolle start wordt de bevriende burgemeester enkele jaren later gezien als een potentiaat met wie de samenwerking stroef verloopt. Men stopt, haalt adem en gaat op zoek naar een nieuwe partner.'

Heeft een gemeente met professionalisme in huis meer slaagkansen?

'Ik denk het wel. Je moet een goede combinatie vinden tussen beroepstechnische kennis en ervaring. Dus om te helpen bij het uittekenen van een kadaster, moet je weten welke persoon je het best uitstuurt. Maar tegelijk moet die ook tijd hebben om te luisteren naar het plaatselijke gewoonterecht en om te onderzoeken hoe je dat kunt vertalen in een kadaster. Tegelijkertijd zie je dan ook nog eens andere kapers op de kust, zelfs andere gemeenten uit andere landen die met dezelfde gemeente een partnerschap aangaan. Alles hangt ervan af hoeveel tijd je hebt voordat je resultaat wilt zien.'

U zegt dat we nog maar aan het begin staan van een exponentiële toename van de nieuwe-generatie-initiatieven. Maar kan het niet evengoed een snel overwaaiende hype zijn?

'De lokale besturen geven zelf het beste voorbeeld van de vermaatschappelijking van de ontwikkelingssamenwerking. Nu al heeft 85 procent van de Vlaamse gemeenten een schepen Ontwikkelings-samenwerking, dit is een voorteken van een beweging waarbij lokale besturen steeds meer aan het internationale thema zullen werken.'

'Drie fenomenen zorgen voor die exponentiële toename. Mensen kopiëren leuke dingen van elkaar, er is de sociale druk om ook "iets te doen" – zeker ook bij scholen, sportclubs en bedrijven – en ten derde is er de globalisering: contacten nemen gigantisch toe. Voor mijn studies ben ik in Noord-Congo geweest, 25 jaar geleden was dat vrij uitzonderlijk. Nu zijn er honderden studenten die naar ontwikkelingslanden gaan, al dan niet met een beurs. Bovendien

komt de wereld ook bij ons op bezoek, migranten zijn niet meer uit ons straatbeeld weg te denken. Als in het vaderland van een migrant een ramp gebeurt, willen vrienden en collega's hier iets doen. In Nederland is het bij sportclubs een ware rage: voetbalteams sturen ballen op, gaan training geven en halen de goede spelertjes naar de club. Maar er ontstaan ook andere methodieken zoals +Sport: in de sloppenwijk proberen ze aan gemeenschapsontwikkeling te doen door een schooltje op te knappen en een basket- of voetbalpleintje aan te leggen. Het is belangrijk dat die sport erbij is voor de sociale cohesie. Bij de methodiek van Sport+ daarentegen maak je al sportend aids of geweld in de lokale omgeving bespreekbaar. Je ziet dus in veel domeinen nieuwe spelers. Ook de ziekenfondsen bij ons beginnen na te denken over de vraag wat een ziekteverzekering waard is in totale afwezigheid van een systeem van gezondheidszorg.'

Maar worden hierdoor de al schaarse middelen niet al te erg versnipperd?

'Waarom mag ontwikkelingssamenwerking niet versnipperd zijn? Waarom wordt hetzelfde niet gezegd van gemeenten of universiteiten? We praten hier over samenwerking met meer dan 150 landen en over ontzettend veel problemen. De versnippering is niet het probleem als er maar strategisch wordt samengewerkt. Door samen te werken kan een nieuwe dynamiek ontstaan, bijvoorbeeld als vijf lokale besturen in Kinshasa samen een burgerlijke stand opzetten. Al ben ik zeker ook voor een dwarsverbinding tussen alle pijlers. Om een Afrikaanse ziekteverzekering op te zetten kan het interessant zijn wanneer een platform van ngo's, ziekenfondsen, het Tropisch Instituut en de universiteiten samenwerken. Samenwerken is trouwens de boodschap om moeilijke problemen aan te pakken zoals de sloppenwijken of watervoorziening en -zuivering.'

'Lokale besturen zijn zeer essentieel bezig zoals met bevolkingsregisters en de registratie van mensen. Er zijn nog steeds een heel pak mensen die niet op papier kunnen bewijzen dat ze bestaan. Dit zijn essentiële functies waarbij het ook draait om basisinfrastructuur. Gecombineerd met de vraagstukken over de rol van lokale besturen in internationale samenwerking – hoe kunnen we een wereldstad zijn of een stad in de wereld? – biedt dit voor het lokale niveau een interessante evolutie.'

Christophe Ramont is VVSG-stafmedewerker team Internationaal
Marlies van Bouwel is hoofdredacteur van Lokaal

STEFAN DEWICKERE

Patrick Develtere:
'Dikwijls wordt partnerschap een "stop-and-go-relatie": na een beloftevolle start wordt de bevriende burgemeester gezien als een potentiaat met wie de samenwerking stroef verloopt.'

De Belgische ontwikkelingssamenwerking

Gemeenten, scholen, bedrijven, vakbonden, ziekenfondsen en wijkgroepen zetten almaar meer zelf projecten op in Afrika, Azië of Latijns-Amerika. Er bestaat een draagvlak voor de Belgische ontwikkelingssamenwerking, maar het 'goede doel' is meer bemind dan bekend.

De Belgische ontwikkelingssamenwerking van Patrick Develtere is een uitgave van het Davidsfonds en kost 19,50 euro.

Milieuconvenant laat ruimte voor creativiteit

Het milieuconvenant 2008-2013 is goedgekeurd en ligt nu ter ondertekening voor aan de gemeenten. Hoe evalueert de VVSG de onderhandelingen hierover? Welke standpunten nam de VVSG in en in hoeverre is daar rekening mee gehouden? Welk advies geeft de VVSG aan de gemeenten over de ondertekening van de overeenkomst?

STEVEN VERBANCK

De Vlaamse regering keurde op 21 december 2007 het milieuconvenant 2008-2013 goed en legt het nu ter ondertekening voor aan de gemeenten. De VVSG blikt terug op onderhandelingen waarin ze een grote inbreng had.

Positief is alleszins dat de gemeenten een legislatuurovereenkomst aangeboden krijgen. Het is een overeenkomst voor zes jaar (1 januari 2008 – 31 december 2013), maar de gemeenten zouden om Vlaamse budgettaire redenen elk jaar opnieuw hun ondertekening moeten doorsturen.

Het basisniveau is verplicht voor elke intekenende gemeente. De meeste verplichtingen in de ontwerp tekst van augustus 2007 waarvan we de schrapping vroegen, zijn ook geschrapt in de definitieve tekst. Het ging bijvoorbeeld om een milieuhindertoets op bouwvergunningen en het in kaart brengen van knelpunten qua luchtverontreiniging door verkeer (het CAR-Vlaanderen-model). Ten slotte werd tijdens de laatste weken geprobeerd gemeenten te verplichten om elk klasse 2-bedrijf te controleren binnen zes jaar. In de uiteindelijke tekst volstaat een steekproefsgewijze controle, maar die discussie zal waarschijnlijk terugkeren wanneer de uitvoeringsbesluiten bij het zopas goedgekeurde milieuhandhavings-decreet geschreven worden.

Keuzemogelijkheden

Het is ook een verbetering dat de gemeenten in de overeenkomst meer keuzemogelijkheden zullen hebben.

Enerzijds kunnen gemeenten kiezen met welke acties ze het 'onderscheidingsniveau' met de duurzaamheidsambtenaar willen uitvoeren. Het onderscheidingsniveau omvat een zeventigtal acties gequoteerd op punten (één tot drie punten). Voor de extra subsidie moet een gemeente elk jaar 35 punten uitvoeren, maar dat kan met gelijk welke acties.

Anderzijds vindt de VVSG het zeer positief dat een belangrijk deel van het budget vrijgemaakt wordt voor projectvoorstellen van gemeenten. Via de projectenmodule zal de overeenkomst echt vernieuwende ideeën bij gemeenten kunnen aanmoedigen. Ook interne of intergemeentelijke loonkosten mogen gesubsidieerd worden (behalve loonkosten van MINA-werkers en duurzaamheidsambtenaren, want die worden al rechtstreeks gesubsidieerd). Als dat niet zou mogen, zouden gemeenten ten onrechte alle projecten moeten uitbesteden. Elke gemeente moet de kans

hebben projectvoorstellen goedgekeurd te zien. Daarom wordt het projectenbudget (7 miljoen euro exclusief MINA-werkers) verdeeld in enveloppen per gemeente.

De rapportering blijft via het milieujaarprogramma verlopen en er moeten zo weinig mogelijk bijlagen aan toegevoegd worden. De VVSG bepleitte dat de Vlaamse administratie de gemeenten minder afstandelijk op papier zou beoordelen en dat ze meer in dialoog zou gaan met degenen die de overeenkomst moeten uitvoeren. Zo krijgt de Vlaamse overheid zelf een beter zicht op de reële situatie en

tie om in de loop van de overeenkomst een bepaald aantal gemeenten te gaan bezoeken, bijvoorbeeld zestig over drie jaar gespreid.

Over het algemeen is de VVSG vrij tevreden over het onderhandelingsresultaat. Enerzijds danken we de gemeenten en de betrokken intercommunales voor het stofferen en ondersteunen van het VVSG-standpunt. Anderzijds stellen we vast dat de betrokken ministers uitvoerig aandacht besteedden aan de mening van de VVSG tijdens de totstandkoming van de samenwerkingsovereenkomst.

De subsidies uit het milieuconvenant zijn nooit kostendekkend, maar gemeenten moeten er wel rekening mee houden dat sommige taken verplicht of vanzelfsprekend zijn, ook al tekenen ze niet in op het milieuconvenant.

stimuleert zij de gemeente tot vooruitgang in haar beleid; de betrokkenen krijgen zo meer terreinkennis en voeling met de gemeentelijke praktijk. Ons idee had de naam 'visitatiecommissie'. De VVSG is blij dat de voorgestelde teksten enkele openingen in die zin bevatten met de 'opvolgingscommissies' en terreinbezoeken. Wat we echter missen in de tekst is een engagement van de Vlaamse administra-

Advies aan de gemeenten

Tijdens de looptijd van de overeenkomst 2005-2007 haakten vele gemeenten af omdat de personeelsinzet voor de rapporteringslast niet meer opwoog tegen de te verwachten subsidies. We hopen dat die afweging anders zal zijn onder de nieuwe overeenkomst. We hopen met andere woorden dat meer gemeenten dan vroeger kunnen instappen en de basisverplichtin-

Basisverplichtingen

Elke gemeente die het milieuconvenant tekent, moet minstens de basis uitvoeren.

Die basis bevat volgende verplichtingen:

- een milieudienst (geen personeelsnorm)
- steekproefsgewijze controle van Vlareminrichtingen klasse 2 en 3
- meewerken aan verschillende milieudatabanken
- een milieud adviesraad
- een milieubeleidsplan of een luik 'milieu' in het algemene beleidsplan
- passieve sensibilisatie over jaarlijks acht thema's
- afvalpreventie (thuiscomposteren, antireclamestickers, kringloopcentrum)
- selectieve inzameling volgens uitvoeringsplan (o.a. restafvaldoelstelling)
- alleen nog FSC-hout gebruiken
- pesticidenreductie
- iemand namens milieu in de gemeentelijke begeleidingscommissie (GBC) uit het mobiliteitsconvenant
- energieboekhouding
- opvolgen van het bermbesluit en verwerken van bermmaaisel
- de code van goede natuurpraktijk gebruiken
- streekeigen soorten en autochtoon plantmateriaal promoten

gen kunnen uitvoeren. Niettemin is het even legitiem om niet in te tekenen.

In elk geval kan de VVSG niet afwegen welke inzet van mensen en middelen nodig is om de opgenomen engagements (basisverplichtingen, acties op punten, projecten) uit te voeren en in hoeverre die inzet verantwoord is. Dat is een beleidsbeslissing die elke gemeente zelf moet nemen. De subsidies uit het milieuconvenant zijn nooit kostendekkend, maar gemeenten moeten er wel rekening mee houden dat sommige taken verplicht of vanzelfsprekend zijn, ook al tekenen ze niet in op het milieuconvenant.

Voor de continuering van het subsidiebudget in gemeenten die al ver stonden in de ondertekening en uitvoering van het aflopende milieuconvenant, is het belangrijk om ook het onderscheidingsniveau en/of voldoende projectvoorstellen in te dienen.

We raden die gemeenten aan een marge in te calculeren voor afgekeurde acties of projecten bij het uitvoeren van acties op punten (in het onderscheidingsniveau) en bij het indienen van projectvoorstellen.

Ten eerste: voer acties uit voor iets meer dan 35 punten. Anders kunt u een pakket subsidies (het onderscheidingsniveau) kwijtraken als u door een of meer kleine tekortkomingen onder de grens van 35 punten zakt. Sommige acties raadt de VVSG echter uitdrukkelijk af. Controles op het selectief slopen en het inzamelen van verontreinigde grond zijn geen taak van de gemeente. De selectieve inzameling van wegwerpluiers heeft maar weinig milieumeerwaarde meer nu de recyclage hiervan is stopgezet. Ten tweede: dien projectvoorstellen in voor iets meer dan de projectenveloppe. Zo kan de afkeuring van een projectvoorstel

gecompenseerd worden door de goedkeuring van een extra projectvoorstel. Een gemeente kan desnoods een projectvoorstel overdragen naar het volgende begrotingsjaar. In elk geval raden we intekenende gemeenten aan om de enveloppe aan projectsubsidies zoveel mogelijk te benutten en zo creatief mogelijk projectvoorstellen te bedenken, uit te werken en in te dienen. De projectenmodule is net de grote vernieuwing van het milieuconvenant 2008 die ervoor moet zorgen dat het milieuconvenant weer interessant wordt voor het hele gemeentebestuur en de buitenwereld.

Steven Verbanck is VVSG-stafmedewerker Milieubeleid

De teksten van de overeenkomst vindt u op www.vvsg.be, knop omgeving, milieu, milieuconvenant

ADVERTENTIE

De gemeente Zulte (14.721 inwoners) is gelegen aan de Leie in de provincie Oost-Vlaanderen. Onze ambitie is om van Zulte de warmste, gezelligste en stijlvolste gemeente te maken van de Leieregio. Kwalitatief wonen, leven en beleven staat bovenaan op onze agenda.

Momenteel zijn we op zoek naar (m/v) :

1 voltijds GEMEENTESECRETARIS (decretale graad / klasse 16)

**1 voltijds BESTUURSSECRETARIS –
Hoofd van de diensten Burgerzaken en Welzijnzaken A1a-A3a (master)**
in contractueel dienstverband (contract van onbepaalde duur)

1 voltijds DESKUNDIGE MOBILITEIT & NOODPLANNING – WERKLEIDER B1-B3 (bachelor)
in contractueel dienstverband (contract van onbepaalde duur)

1 deeltijds BIBLIOTHEEKASSISTENT C1 – C3 (18u/38)
in contractueel dienstverband (12u contract van onbepaalde duur & 6u Sociale Maribel)

1 voltijds ELEKTRICIEN D1 - D3
in contractueel dienstverband (contract van onbepaalde duur)

Voor alle betrekkingen wordt een wervingsreserve aangelegd voor de duur van drie jaar, maximum met twee jaar verlengbaar.

Interesse ?

Voor alle inlichtingen kan u contact opnemen met de gemeentesecretaris, Monique Coryn, tel. 09/280.97.19, monique.coryn@zulte.be (voor de betrekking van de gemeentesecretaris), met de bestuurssecretaris, Sylvie Bohez, tel. 09/280.97.25, sylvie.bohez@zulte.be (voor de betrekking van bestuurssecretaris) of met Anja Rogiers, administratief medewerker, tel. 09/280.97.27, anja.rogiers@zulte.be voor de andere betrekkingen.

Solliciteren kan u door **tegen uiterlijk 18 maart 2008** uw sollicitatiebrief met cv, kopie van de diploma's en een recent uittreksel uit het strafregister aangetekend te versturen naar het College van burgemeester en schepenen van Zulte, Centrumstraat 8, 9870 Zulte (poststempel geldt als bewijs) of op het gemeentehuis tegen ontvangstbewijs af te geven aan de gemeentesecretaris.

'Inderdaad, het enige wat wij doen is alles wat met locaties te maken heeft en gekoppeld is aan een databank, digitaal in kaart brengen. Maar als je daar even bij stilstaat, zie je dat de toepassingsmogelijkheden enorm zijn, zeker op het vlak van dienstverlening.'

De donderdag van Filip Arents, GIS-coördinator Wetteren

07.30 Wanneer ik begin te werken, heb ik al een fietstocht van Aalst naar Wetteren gemaakt. Donderdagmorgen is het hier markt. Mijn collega en ik hebben van op kantoor trouwens een mooi uitzicht op het marktplein. Ons GIS-team heeft een afzonderlijke plek in het gemeentehuis, maar we bevinden ons wel centraal tussen de andere diensten. Dat is belangrijk omdat we ondersteuning bieden aan het hele gemeentebestuur. Op papier maken we nog deel uit van de dienst Ruimtelijke Ordening, maar in de praktijk is ons actieterrein veel breder, zeker hier in Wetteren.

09.30 De plaatsgever van de markt bezorgde ons daarstraks de wijzigingen in de locaties en de afmetingen van de kramen op de markt. Wekelijks brengen wij die in op een plan. De gemeente is verplicht om die gegevens publiek te maken. Nu werken we door aan diverse andere taken en projecten. Het klopt dat een groot deel van ons werk nog steeds te maken heeft met ruimtelijke ordening en stedenbouw. Zo linken we het vergunningenregister aan een geocomponent. De bedoeling is dat we een historiek opbouwen van bouw- en verkavelingsvergunningen en van misdrijven per kadastraal perceel. Onze zwaarste opdracht is momenteel het intekenen van alle bouwaanvragen teruggaand tot het jaar 1962 – en liefst nog verder. Op termijn komt er ook een volledig digitaal archief van gescande verkavelingsvergunningen, RUP's en BPA's. Daarnaast is er regelmatig samenwerking met de milieudienst, waar we ondersteuning bieden voor het invoeren van milieuanvragen en exploitatievergunningen, maar ook bijvoorbeeld met de dienst Mobiliteit. Op het vlak van mobiliteit en GIS vervult Wetteren een

voortrekkersrol. Zo hebben we de bestaande verkeersborden geïnventariseerd en digitaal in kaart gebracht. Het is een van mijn ambities om ook de horizontale wegsignalisatie in het GIS in te brengen. Op die manier zullen we gemakkelijk de oppervlakte ervan kunnen bepalen – om dan bijvoorbeeld beter te kunnen beoordelen wat aannemers ons mogen aanrekenen qua werkuren en liters verf voor het aanbrengen van pijlen en zebrapaden.

11.30 Ik maak enkele rapporten klaar die notarissen bij ons hebben aangevraagd voor de verkoop van vastgoed. Op de digitale kaart selecteren we een perceel en verkrijgen dan met één klik alle nodige notariële informatie. Wetteren is een van de weinige gemeenten die al ontvoogd zijn inzake ruimtelijke ordening. De inventaris van onbebouwde percelen wordt bijgehouden in GIS en is gelinkt aan een databank. Het hele systeem is een zegen voor de dienstverlening aan het geoloket, waar burgers inlichtingen komen vragen. In de GIS-viewer komen meteen de historiek en de karakteristieken van elk perceel naar boven: de kadastrale legger, de gewestplanbestemming, enzovoort. De collega's zijn tevreden doordat ze opzoeken snel kunnen verrichten, en de burgers ook, want die zijn sneller buiten (lacht). Maar we willen in de toekomst nog verder gaan en het geoloket steeds meer ontsluiten via de website van de gemeente Wetteren.

13.00 Het grote probleem met GIS-thema's bij de gemeentebesturen is de veranderlijkheid van de onderliggende geografische kaart waarop wij alle thematische databankgegevens enten (CADMAP, die wij van het federale Kadaster krijgen). Die wordt namelijk in

het buitenland gevectoriseerd en jaarlijks aangepast. Daardoor 'verslepen' wij – snappen is het juiste woord – nu al een maand lang bouwaanvragen naar de hoekpunten van de respectieve percelen, omdat die lichtjes verschoven zijn ten opzichte van hun ligging in de vorige jaargang. Gelukkig kan een aangekocht hulpmiddel toch 80 procent van dat werk automatisch uitvoeren.

14.30 Op vraag van de dienst Lokale Economie roep ik via het GIS de gegevens over het kernwinkelgebied van Wetteren op. In de buurt van de autoweg komen er nieuwe vestigingen van enkele groothandels. Het gemeentebestuur wil daar nu een paneel plaatsen dat klanten ook attent maakt op de winkelmogelijkheden in de binnenstad. Er moet een grote kaart komen met wandel- en fietsroutes die bezoekers naar de plaatselijke handelaars leiden.

16.00 Ik moet naar huis, maar kijk al uit naar een volgende werkdag. In de bijna acht jaar dat ik dit werk doe, heb ik me steeds ten volle kunnen ontplooiën. We krijgen hier immers de ruimte en de middelen om eigen initiatieven te ontwikkelen. Mijn volgende grote project is het digitaal intekenen van de Wetterse begraafplaatsen, gekoppeld aan de databank van de dienst Burgerlijke Stand. Waarom? Het is nuttig voor de burger en als we zelf het tekenwerk verrichten, kunnen we de informatie publiceren zonder privacy-problemen. Op termijn zal een informatieterminal bij het kerkhofje dan de weg wijzen naar het graf van mijnheer X of mevrouw Y – of naar de grafpercelen die nog vrij zijn (lacht). | PP

ABSCIS ONTWERP GROEP

STADSBESTUUR SINT-NIKLAAS

De belevingskwaliteit voor mensen op straat, zoals hier in Gent, Sint-Niklaas en Brasschaat is doorslaggevend om van een geslaagd project te kunnen spreken.

Kies de beste publieke ruimte 2008

Steunpunt Straten brengt naar aanleiding van de Dag van de Openbare Ruimte het praktijkboek *Publieke Ruimte 2008* uit en zal tijdens het evenement een gelijknamige onderscheiding uitreiken. **JAN VILAIN**

De hoogstaande (her)aanleg van openbare ruimten komt steeds meer op het beleidsagenda. Publieke ruimten die goed zijn aangelegd, stimuleren mensen om zich duurzaam te verplaatsen: te voet of met de fiets.

De prijs

Als antwoord op een projectoproep werden 31 kandidaturen ingezonden uit alle hoeken van Vlaanderen en Brussel. Ze zijn zeer uiteenlopend: van een heraanlegd steegje in Vilvoorde tot de volledige centrumherinrichting van Herentals, van een buurtparkje in Brasschaat tot de poorten van het Nationaal Park

Hoge Kempen. Een vakjury selecteerde 17 projecten voor publicatie in het boek. Daarbij ging vooral aandacht naar het perspectief van de gebruiker. Architecturale beeldkwaliteit en een goede technische uitvoering alleen volstaan immers niet. De belevingskwaliteit voor mensen op straat is doorslaggevend om van een geslaagd project te kunnen spreken. Met die gedachte in het achterhoofd maakte de jury een selectie van vijf laureaten. De vijf genomineerde projecten worden bekendgemaakt bij de start van de Dag van de Openbare Ruimte op 12 maart om 10 uur. De bezoekers van het vakevenement hebben twee dagen lang de gelegenheid om een stem uit te brengen op het project dat volgens hen de onderscheiding 'Publieke Ruimte 2008' verdient. De prijsuitreiking door Vlaams minister Kathleen Van Brempt gebeurt op 13 maart om 15 uur.

Praktisch

Naast de beurs bestrijkt ook een praktijkgericht lezingenpakket een waaier aan thema's die bij het vakgebied aansluiten: com-

ADVERTENTIE

DAG VAN DE
OPENBARE
RUIMTE 2008

- 5500m² vakbeurs •
- boeiende lezingen •

Kom langs en ontvang
het praktijkboek
'Publieke Ruimte 2008'

12-13
maart
Nekkerhal
Mechelen

Bezoek de vele leveranciers op het gebied van groen, bestrating, spelen, advies, straatmeubilair, licht, water, verkeerstoepassingen en mobiliteitsoplossingen.

Vraag nu uw gratis toegangskaart(en) aan via: www.dagvandeopenbareruimte.be

GEMEENTEBESTUUR BRASSCHAAT

municatie en participatie, verkeer en mobiliteit, spel en recreatie of groen.

De stad Gent komt over haar project 'Kunst in de openbare ruimte' vertellen. Aan de integratie van kunstwerken in het openbaar domein gaat een heel proces vooraf. In Mol werd de afgelopen jaren het volledige centrum heringericht. Door een sterk doorgedreven inspraak- en communicatiecampagne bleef de hinder voor bewoners, handelaars en bezoekers beperkt. De gemeentelijke communicatieambtenaar vat de opgedane ervaringen samen in tien tips voor minder hinder.

Oostende is een van de zeven Europese gemeenten die deelnemen aan het project Shared Space. Door anders te gaan nadenken over de inrichting van het openbaar domein komt men tot verrassende resultaten op vlak van beleefbaarheid en verkeersveiligheid.

De stad Antwerpen speelde vorig jaar een pioniersrol door een openluchtzwembad om te vormen in een ecologische zwembijver. Wat begon als een onzeker verhaal werd uiteindelijk een successtory. Naast een groot aantal andere lezingen worden al deze praktijkverhalen uit Vlaamse steden en gemeenten deskundig toegelicht tijdens een doorlopend en vrij toegankelijk lezingenprogramma.

Jan Vilain is stafmedewerker van het Steunpunt Straten

Dag van de Openbare Ruimte

De Dag van de Openbare Ruimte vindt plaats op 12 en 13 maart in de Nekkerhal (Mechelen). Op www.dagvandeopenbareruimte.be is alle praktische informatie over de beursvloer en het lezingenprogramma terug te vinden. Voor wie met het openbaar vervoer komt, is er een gratis pendeldienst vanaf het station Mechelen. Toegangskarten worden het best vooraf gereserveerd via de website.

Het praktijkboek omvat 112 bladzijden en bestaat naast de beurscatalogus uit 16 artikels en 17 projectbesprekingen m.b.t. hedendaagse publieke ruimte in Vlaanderen. Elke bezoeker op de Dag van de Openbare Ruimte ontvangt een gratis exemplaar. Achteraf is de publicatie te koop aan de prijs van 30 euro.

ADVERTENTIE

Bezoek ons op www.soresma.be en op de
Dag van de Openbare Ruimte
 12 en 13 maart 2008 Nekkerhal in Mechelen

Vestigingen: Antwerpen - Genk - Gent - Namen - Nijlen - Tielt

Het lokale toerismebeleid richt zich vooral op de dichtstbijzijnde markten. De eigen inwoners en die van de buurgemeenten vormen de belangrijkste doelgroep.

Lokaal toerismebeleid in de lift

Toerisme krijgt almaar meer aandacht in het gemeentelijke beleid. Steden en gemeenten beginnen er de voordelen zoals naamsbekendheid en imago, lokale werkgelegenheid en baten voor de plaatselijke horeca van in te zien. Dit blijkt uit een onderzoek dat enkele aspecten van het lokale toerisme-beleid in kaart tracht te brengen. **STEPHEN LODEWYCK**

Toerisme wordt steeds vaker als bevoegdheid toegewezen. In 276 gemeenten of 89% is er nu een schepen bevoegd voor lokaal toerismebeleid. In 1989 was dat nog maar in de helft van de gemeenten. Schepenen combineren toerisme gemiddeld met meer dan zes andere bevoegdheden, vooral feestelijkheden/evenementen, cultuur, erfgoed/heemkunde, bibliotheek en natuur en leefmilieu.

Ook al erkennen steden en gemeenten de voordelen van een goed uitgebouwd toerismebeleid, toch is toerisme bij het merendeel van de respondenten geen prioriteit. De andere taken krijgen nog vaak voorrang. De uitwerking van een toerismebeleid staat of valt met de middelen die een gemeente hiervoor kan en wil uittrekken. Middelen maken het mogelijk personeel aan te werven en een dynamiek in het beleid te brengen. Maar ook andere factoren kunnen een rol spelen: de persoonlijke interesse van de bevoegde schepen is daarvan een voorbeeld. Het is opmerkelijk dat in acht op de tien gevallen de acties die verband houden met het lokale toerisme, geïnitieerd worden door de schepen en/of het gemeentebestuur. Ook de aanwezigheid van evenementen en producten met een toeristische attractiviteit zijn bepalend. Bijna twee op de drie gemeenten geven aan dat ze naast een informatie- en onthaalbeleid ook zelf evenementen organiseren en producten ontwikkelen. Iets meer dan de helft voegt daaraan toe dat ze een marketing- en pro-

motiebeleid voeren. Het lokale toerismebeleid richt zich vooral op de dichtstbijzijnde markten. De eigen inwoners en die van de buurgemeenten vormen de belangrijkste doelgroep, met de focus op gezinnen.

Gemeentebesturen houden zich ten slotte weinig of niet bezig met het bijhouden van statistieken of het nagaan van mogelijke effecten van toerisme. Ze vinden dit vooral een taak voor overkoepelende organisaties. Zelf houden ze hooguit gegevens bij over het onthaal in het infokantoor en de verkoop van fiets- en wandelkaarten.

Gemeentelijke organisatie

Toerisme Vlaanderen kan toeristische diensten en VVV's die aan bepaalde voorwaarden voldoen, erkennen als Vlaams, regionaal of lokaal infokantoor. Door de erkenning moet het voor de toerist duidelijk zijn of hij in een bepaald kantoor terecht kan voor inlichtingen over respectievelijk heel Vlaanderen, de streek of enkel de gemeente. In Vlaanderen zijn er 78 lokale infokantoren en 51 regionale infokantoren erkend. Daarnaast zijn er 33 erkende Vlaamse infokantoren. De verschillen per provincie zijn opvallend. Zo heeft de provincie Limburg in 37 van de 44 gemeenten een erkend infokantoor, terwijl dat maar in 21 van de 65 Vlaams-Brabantse gemeenten het geval is. Als er geen VVV of toeristische dienst in de gemeente bestaat, worden in bijna de helft van de gevallen de toerismezaken behan-

deld op de dienst Cultuur en in 17% van de gevallen op de dienst Vrije Tijd.

Bij bijna 60% van de respondenten is er maximaal één voltijdse medewerker die toerismezaken opvolgt. Slechts drie op de tien gemeenten kunnen rekenen op meer dan twee personeelsleden toerisme. In meer dan de helft van de gemeenten werkt minder dan 2% van het totale aantal gemeentelijke personeelsleden voor toerisme. Zeven op tien gemeenten schakelen wel eens vrijwilligers in voor toerisme, vooral dan voor de organisatie van evenementen, voor de permanentie in het infokantoor of als gids in de plaatselijke musea. Toerismeverantwoordelijken klagen over te weinig personeel en middelen.

Toch is er in de gemeenten van negen op de tien respondenten een budget voor toerisme. Bij acht op de tien gemeenten is het toerismebudget echter niet groter dan één procent van het totale gemeentebudget. Deze resultaten moeten we nuanceren, want minder dan de helft van de respondenten heeft deze vraag beantwoord. Toerisme wordt in het gemeentelijke budget geboekt onder de code 56. Maar wat valt er onder toeristische uitgaven? Is de heraanleg van een park of de bouw van een sportcomplex dat ook door recreanten van naburige gemeenten wordt gebruikt geen toeristische uitgave? Het in kaart brengen van de reële opbrengsten en uitgaven van steden en gemeenten met betrekking tot toerisme is een onderzoek op zich waard. Het toerismebudget van de gemeenten dient vooral voor promotie en productontwikkeling. Hierin zitten ook de bijdragen aan de ondersteunende en/of overkoepelende organisaties. Gemeenten willen vooral investeren in de verdere ontwikkeling van het recreatieve toerisme, een verbetering en uitbreiding van het aanbod, een uitbreiding van de

Beleid lokaal toerisme in kaart gebracht

Vijf studenten van de KU Leuven voerden in het najaar van 2007 een onderzoek uit naar het lokale toerismebeleid in Vlaanderen als onderdeel van hun opleiding Master in het Toerisme. De VVSG was opdrachtgever en begeleider van dit onderzoek. Om een 'kaart' te maken van de huidige stand van zaken van het lokale toerismebeleid focuste het onderzoek op twee onderzoeksvragen. Met welke partners en beleidsinstrumenten wordt het lokale toerismebeleid in Vlaanderen uitgebouwd (mandaat, personeel en budget)? Elke gemeente werd hiervoor aangeschreven met de vraag om een enquête in te vullen. In totaal hebben er 187 gemeenten gereageerd (60% van de Vlaamse steden en gemeenten). De tweede onderzoeksvraag ging na hoe het lokale toerismebeleid concreet ingevuld wordt. Ze werd behandeld in een face-to-face-interview met toerismeverantwoordelijken uit twintig gemeenten. De gemeenten werden geselecteerd op basis van grootte en met een gelijke spreiding over de provincies. Het interview polste naar de concrete inhoud van het toerismebeleid, namelijk de toeristische producten en mogelijke samenwerking.

overnachtingsmogelijkheden en een betere naamsbekendheid en/of imago.

Voor alle respondenten is promotie het belangrijkste aandachtspunt. Websites zijn naast de klassieke brochures en folders het favoriete promotiemiddel. Gemeenten waar toerisme zeer belangrijk is, hebben een eigen uitgewerkte toeristische website. Voor kleinere gemeenten is de regiogids of regiopocket het belangrijkste promotiemiddel. Omdat promotie een flinke hap uit het budget neemt, is het vooral voor deze gemeenten interessant om op de kar van de ondersteunende organisaties (regio's en provincies) te kunnen springen. Ook hier vormen de eigen inwoners en die van de buurgemeenten en de regio een heel belangrijke doelgroep. Met de regiogids wordt deze doelgroep bereikt.

Op de tweede plaats staat productontwikkeling. Veel gemeenten werken nieuwe projecten uit: de restauratie van een site, de herinrichting van een museum, de bouw van een infokantoor of de uitstippeling van (thema)wandelingen. De belangrijkste producten zijn een aanbod voor fietsers en wandelaars en streekproducten. Een schep voor Toerisme vat het zo samen: 'Productontwikkeling catalogiseren wij onder

drie termen: ontdekken, beleven en genieten. Ontdekken omvat alle bezienswaardigheden. We hebben een aantal musea en vooral veel monumenten. Ook de natuur valt hieronder. Beleven omvat fietsen en wandelen. Daarnaast hebben we ook onze zondagswandelingen met culinaire zaken. Genieten is ons derde luik. We werken hard aan onze streekgerechten.'

Ook gaat er meer aandacht naar de logiesmogelijkheden zoals hoevertoerisme en bed & breakfast. Er is hier sprake van een belangrijke wisselwerking: hoe beter het toeristische aanbod, hoe meer kansen voor de logiesmogelijkheden.

Duurzaamheid en kwaliteitszorg zijn ook belangrijke elementen binnen het toerismebeleid, maar ze komen pas aan bod wanneer toerisme een belangrijke plaats heeft in het totaalbeleid van de gemeente.

Samenwerking

Van de 160 respondenten geven acht van de tien aan dat er een of andere vorm van samenwerking is met andere gemeenten op het vlak van toerisme. Dit gebeurt voornamelijk binnen clusters van buurgemeenten in zowel officiële als informele samenwerkingsverbanden: Pallieterland, Dijleland, Denderland, Groentestreek, Druivenstreek

of Klein-Brabant. De samenwerking omvat vooral het creëren van gezamenlijke arrangementen en het uitstippelen van gemeenteteoverschrijdende wandelingen en fietstochten. Vooral voor productontwikkeling steken gemeenten de koppen bij elkaar.

De respondenten hechten veel belang aan het lokale initiatief, maar samenwerking met andere overheden of een ondersteunende organisatie is voor de meeste gemeenten nodig, voor een aantal zelfs essentieel. Dit hangt nauw samen met het gebrek aan middelen en beschikbaar personeel. Deze overkoepelende organen beschikken immers over de middelen én de kennis die op lokaal vlak dikwijls ontbreken. De samenwerking met de private sector is eerder beperkt en eenzijdig gericht op de horeca. Gemeenten met veel toerisme zijn sterk op hun eigen product gericht en staan volgens enkele respondenten weinig open voor samenwerking omdat die maar weinig voordelen oplevert.

Stephen Lodewyck is VVSG-stafmedewerker Lokaal Toerismebeleid

Over 'Toerisme als sterk bindmiddel tussen buurgemeenten' wordt een trefwinkeldag georganiseerd op de Trefdag van de VVSG, 17 april, ICC Gent.

ADVERTENTIE

Naar een uitgebalanceerd winkelapparaat in uw stad of gemeente:

- ▶ WES voert **objectiverende analyses** uit van de **aanbodzijde** (inventarisatie, ruimtelijke analyses, bevraging bij winkeliers, ...) en **vraagzijde** (koopstromenonderzoeken, passantenbevragingen, ...)
- ▶ Met onderbouwde **visievorming** en opmaak van een commercieel-strategisch **actieplan** voor de detailhandel
- ▶ Met **adviesing op maat** inzake concrete acties op het vlak van winkelaanbod (branchering), leegstand, openbaar domein, bereikbaarheid en parkeren, promotie, ...

Vrijblijvend meer info:

WES vzw
Baron Ruzettelaan 33
8310 Assebroek-Brugge
T +32 50 36 71 36
F +32 50 36 31 86

www.wes.be
hans.desmyttere@wes.be

Ruimtelijke uitvoeringsplannen in praktijk

Op elk perceel in Vlaanderen zijn plannen van kracht die aangeven wat er mogelijk is en wat niet. Gemeenten kunnen deze bestemming bestendigen of wijzigen met ruimtelijke plannen. Gemeenten die niet over een ruimtelijk structuurplan beschikken, doen dit via de opmaak van een bijzonder plan van aanleg (BPA). Gemeenten die wel zo'n plan hebben, leggen de mogelijkheden van een stuk grond juridisch vast via een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP).

De afgelopen jaren hebben steeds meer steden en gemeenten kennis gemaakt met dit nieuwe instrument. Niet eenvoudig, want omdat het nieuw is, is lang niet altijd zo duidelijk waar precies de grenzen van de

mogelijkheden van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan liggen. Er is enerzijds behoefte aan flexibele plannen die vlot kunnen inspelen op de veranderende maatschappelijke behoeften. Anderzijds moeten diezelfde plannen ook voldoende rechtszekerheid bieden aan de burger. Dat is soms moeilijk te verzoenen.

Lokaal staat aan de hand van voorbeelden stil bij wat deze nieuwe vorm van plannen heeft opgeleverd. In vorige nummers kwamen al het RUP Bedrijventerrein Brustem in Sint-Truiden, het woon-RUP Pachterslei in Boom en het RUP Dendermondsesteenweg in Laarne aan bod.

XAVIER BUIJS

Het buitengebied goed vormgeven

Het RUP Hoog-Walegem - Klein-Harelbeke is een van de vier RUP's die een samenhangend gebied in het buitengebied van Harelbeke behandelen.

De RUP's definiëren voorschriften voor de essentiële karakteristieken van de open ruimte en voor de bebouwing erin vanuit een landschappelijke analyse. Het zijn buitengebied-RUP's die de verschillende functies in het buitengebied op een geïntegreerde manier beschouwen. **NELE VAN DAELE**

Voor dit RUP wordt het gewestplan niet enkel als vertrekpunt gebruikt, maar ook als onderlegger. Wat betreft de bestemming *agrarisches gebied* worden bijkomende voorschriften opgelegd, onder meer met behulp van overdrukken en symbolen. De bestemming *landelijk woongebied* werkt als inspiratie voor de nieuwe bestemming *gemengde woonclusters*.

De grote structuren in het buitengebied worden in dit RUP gedetecteerd en verankerd. Specifiek in dit noordelijke deel van Harelbeke gaat het om het toonaangevende reliëf, de vergezichten, de verspreide hoeves. In de andere gebieden gaat de aandacht meer uit naar de beekvalleien en de kleine landschapselementen. Er werd een evenwicht gezocht tussen een gebiedsspecifieke benadering en een werkbaar instrument met terugkerende elementen. Dit gebeurde in nauwe samenwerking met de stedenbouwkundig ambtenaar en de milieuambtenaar.

Ten slotte was landschapsopbouw een doelstelling. In dit versnipperde buitengebied is het niet voldoende conserverend op te treden. Het landschap is gebaat bij een evolutie naar kwaliteitsverbetering. Hier-

voor worden voorschriften met betrekking tot beplanting gekoppeld aan vergunningplichtige werken in het landschap. Ook de stad zal bij toekomstige inrichtingen van het openbare domein aandacht besteden aan landschapsopbouw.

De voorschriften worden expliciet gemotiveerd en toegelicht, vaak aan de hand van verduidelijkende schetsen.

De grote structuren in het buitengebied worden in dit RUP gedetecteerd en verankerd: het toonaangevende reliëf, de vergezichten, de verspreide hoeves.

Ontwikkelingsstrategie

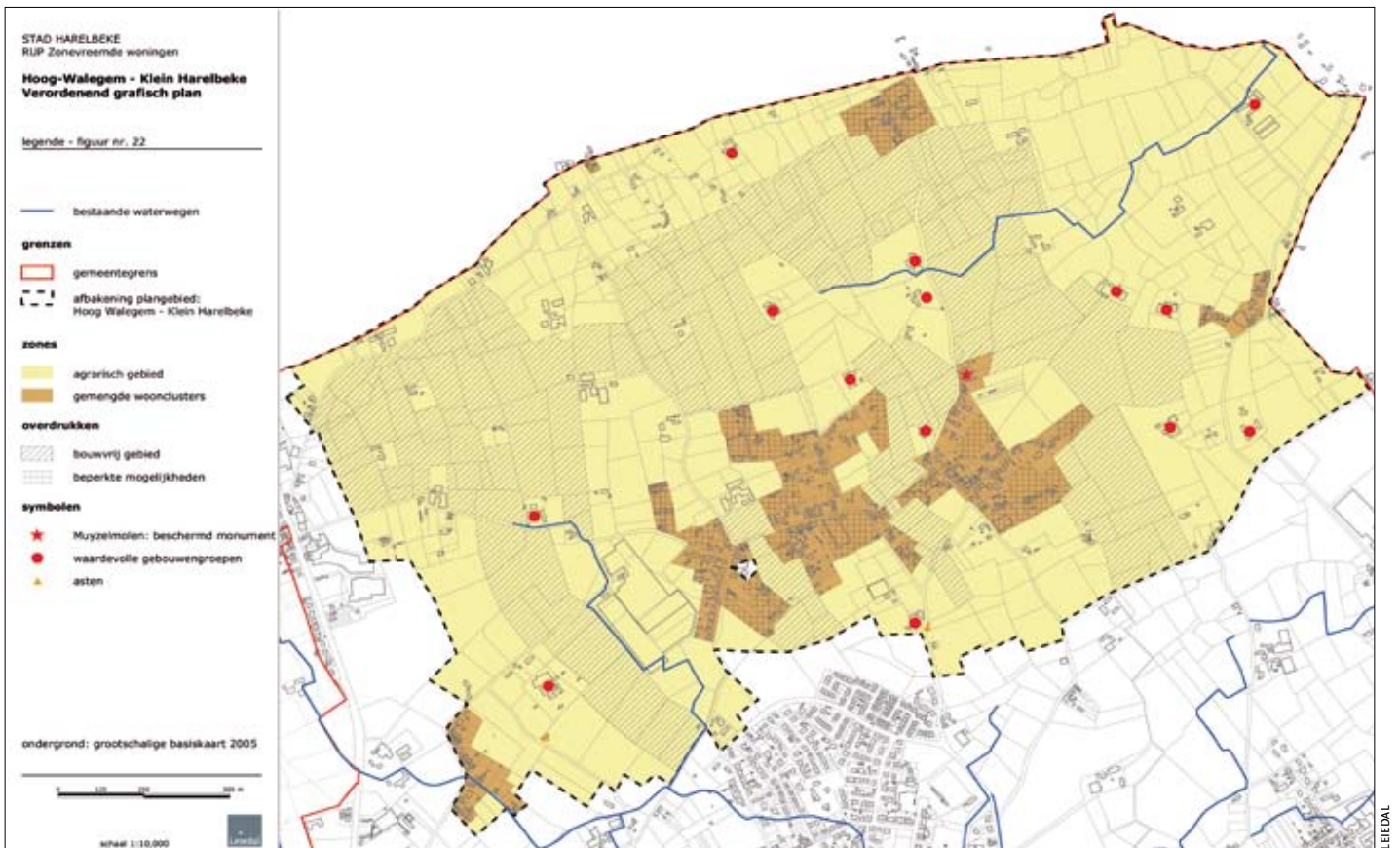
De waarde van het reliëf en de openheid in het gebied komen tot uiting in de afbakening van een aantal zones die vrij van bebouwing en beplanting moeten blijven. Deze situeren zich op de heuveltoppen en rond de Muizelmolen, een beschermd monument. Ook tussen bestaande bebouwingsclusters worden bouwvrije zones aangeduid. In het hele gebied geldt

voor de landbouw een compactheidsregel. Maar ook het behoud van het reliëf wordt opgelegd.

Op de heuvelrug is een verspreid patroon van historische hoeves aanwezig. Die maken met hun schaal, configuratie en beeldbepalende elementen inherent deel uit van het landschap. In de geest van het

mogelijke behoud en de herontwikkeling van deze sites krijgen ze ruime mogelijkheden wat betreft de bebouwing en de nevenfuncties. Het doorslaggevende beoordelingscriterium is het respect voor de geest van de hoeve.

De selectie van de 'waardevolle gebouwen-groepen' is gebaseerd op de lijst van merkwaardige gebouwen die tegelijkertijd met het RUP door de stad opgemaakt wordt.

Vertuining is een fenomeen dat het landelijke karakter van het gebied dreigt te ondermijnen. Enkele sites groeiden in het verleden uit tot enorme eigendommen die onttrokken werden aan het landschap. Om dit te verhinderen worden relatief strenge eisen gesteld aan de tuininrichting, zowel van verspreide bebouwing als van voormalige hoeves. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen een beperkte 'siertuin' en een ruimere omgeving die ook bij de woning hoort. Deze laatste dient visueel deel te blijven van het landschap. Dit heeft zijn impact op de verharding, de per-

ceelsbegrenzing en het soort beplanting. In het gebied worden een aantal grotere en kleinere bebouwingsclusters aangeduid. Ze vormen een samenklitten van agrarische activiteiten in de ruime zin van het woord met woningen. Ze zijn bovendien goed zichtbaar vanuit het hoger gelegen landschap. Om de leefkwaliteit te vergroten en de landschappelijke inkleding te verbeteren wordt vergroening vooropgesteld. Mits de nodige inspanningen gedaan worden om de constructies met groen in te kleden en het openbare domein een groener beeld te geven, kunnen ruime

bouwmogelijkheden gegeven worden. Horeca en recreatie worden geconcentreerd in de omgeving van de Muizelmolen, waar al een educatief centrum is.

Ten slotte is het van belang met dit RUP juridische duidelijkheid te brengen. Hiervoor proberen we de zones logisch en perceelsmatig af te bakenen. Het gewestplan schoot hierin tekort, wat aanleiding gaf tot irrationele situaties.

Nele van Daele is stafmedewerker van de intercommunale Leiedal

ADVERTENTIE

LOKALE ECONOMIE

Een beleidsplan lokale economie op maat van uw gemeente

- › WES begeleidt gemeenten bij de opmaak van het beleidsplan lokale economie
- › Als multidisciplinair onderzoeks- en adviesbureau houdt WES rekening met de raakvlakken met ruimtelijke ordening, milieu, mobiliteit, toerisme, ... én met de participatie van de diverse belanghebbenden;
- › Eigen WES-methodiek inzake strategische planning

Vrijblijvend meer info:

WES vzw
Baron Ruzettelaan 33
8310 Assebroek-Brugge

T +32 50 36 71 36

F +32 50 36 31 86

www.wes.be

hans.desmytere@wes.be

Modelovereenkomst voor onthaalouders

Zijn onthaalouders die werken voor een gemeentelijke dienst voor onthaalouders zelfstandigen of niet? De VVSG heeft een modelovereenkomst ontwikkeld zodat beide partijen meer rechtszekerheid genieten.

ANN LOBIJN

In 2004 was het arbeidshof van Gent van mening dat er tussen de stedelijke dienst voor onthaalouders van Sint-Niklaas en een aangesloten onthaalouder een arbeidsovereenkomst bestond. En dat de dienst dus aan de onthaalouder loon en vakantiegeld verschuldigd was. In 2006 werd dit arrest in Cassatie bevestigd. Beide partijen – dienst en onthaalouder – hadden, hoewel ze een aansluitingsovereenkomst hadden ondertekend, hun samenwerking niet of onvoldoende gekwalificeerd als een samenwerking op zelfstandige basis. Bovendien werd de vrijheid van handelen van de onthaalouder door de dienst verregaand beperkt. Het feit dat de dienst aan de onthaalouder richtlijnen oplegde op basis van Vlaamse regelgeving – en in het bijzonder het Besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 – was niet van belang.

Lopen de diensten vandaag nog het risico bij een dergelijke vordering van een onthaalouder als werkgever te worden beschouwd? 'Er is ondertussen veel veranderd, ten gunste van de diensten en de organiserende besturen. Gelukkig. Want de onduidelijke en rechtsonzekere positie van de diensten was op lange termijn onhoudbaar,' zegt Sabine Vanoverbeke, advocaat en lector bij de Hogeschool Gent. Tot vóór 1 april 2003 hadden onthaalouders geen socialezekerheidsrechten. Voor de gepresteerde opvang kregen zij een onbelastbare kostenvergoeding. Arbeidsrechtelijk bleef hun statuut onduidelijk: waren het werknemers? Vrijwilligers? Zelfstandigen? Of wat?

Sinds 1 april 2003 hebben onthaalouders die bij een dienst aangesloten zijn wel een sociaal statuut of correcter geformuleerd: er is een beperkte onderwerping aan de werknemersregeling voor de sociale zekerheid. Maar nog altijd genieten ze een

onbelastbare kostenvergoeding. En welk arbeidsrechtelijk statuut hebben onthaalouders? Zijn ze werknemers of zelfstandigen? In het Besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden voor erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor onthaalouders staat bij de definitie van onthaalouders het volgende: onthaalouders zijn aangesloten bij een dienst zonder met deze dienst door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden.

Als gevolg van de programmawet van december 2006 wordt het risico op vervolging kleiner, mits er een goede samenwerkingsovereenkomst is.

Werknemer of zelfstandige?

Of een onthaalouder een werknemer of een zelfstandige is, hangt af van de vraag of hij werkt onder gezag of niet. Gezag is een van de voorwaarden – naast arbeid, loon en een overeenkomst – voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst. Door het Hof van Cassatie werd dit gezag gedefinieerd als de bevoegdheid om leiding te geven en toezicht uit te oefenen. Een abstracte definitie, die telkens opnieuw beoordeeld wordt aan de hand van de feitelijke omstandigheden waarin wordt samengewerkt. Uit verschillende arresten van arbeidshoven – niet alleen over het statuut van de onthaalouders – blijkt duidelijk dat een onderscheid tussen gezag in een arbeidsverhouding en bevel- en controlerecht in een samenwerking op zelfstandige basis zeer moeilijk is.

'Bij een samenwerking met een zelfstan-

dige wil je controle met het oog op een eindresultaat. Je huis moet geschilderd. Hoe die schilder er uiteindelijk in slaagt, welk materiaal hij gebruikt, wanneer hij dit doet, daar heb je in een zelfstandige samenwerking weinig over te zeggen. En dat maakt juist het verschil met gezag in een arbeidsrelatie. Aan een werknemer kun je meer verregaande bevelen geven en controleren hoe en wanneer het werk uitgevoerd wordt,' legt meester Vanoverbeke ter illustratie uit.

Toegepast op onthaalouders

Het arbeidshof van Gent moest zich uitspreken over de vraag of een onthaalouder die een aansluitingsovereenkomst had gesloten met de dienst voor onthaalouders, als een werknemer of als een zelfstandige moest worden beschouwd. Het arbeidshof besliste in de eerste plaats dat de aansluitingsovereenkomst niet beschouwd kon worden als een overeenkomst waarin de onthaalouder duidelijk gekozen had voor een tewerkstelling niet onder het gezag van de dienst. In de tweede plaats onderzocht het arbeidshof of de dienst gezag uitoefende op de onthaalouder. Het arbeidshof oordeelde dat dit het geval was en leidde het gezag af uit de volgende elementen: er was een beperking van het aantal kinderen en verblijfsdagen van de kinderen bij de onthaalouder, de onthaalouder werd verplicht de controle door de

Model samenwerkingsovereenkomst dienst - onthaalouder

De VVSG maakte samen met meester Sabine Vanoverbeke een model samenwerkingsovereenkomst dienst - onthaalouder. Dit model werd toegelicht op de studiedag *De samenwerkingsovereenkomst dienst - onthaalouder: juridische aspecten* die de VVSG op donderdag 20 december organiseerde in Gent. Bijna alle bij het samenwerkingsverband VVSG-DVO aangesloten diensten waren daar aanwezig.

Dit samenwerkingsovereenkomstmodel en de FAQ's vindt u op www.dienstenvooronthaalouders.be. Deze website is exclusief toegankelijk voor de dienstverantwoordelijken in een dienst voor onthaalouders die is aangesloten bij het samenwerkingsverband VVSG vzw-DVO. Via een unieke code per dienst, een persoonlijke gebruikersnaam en een zelfgekozen wachtwoord kan de dienstverantwoordelijke zich registreren op deze web-

site. De diensten voor onthaalouders die gekozen hebben voor het samenwerkingsverband VVSG vzw-DVO krijgen via deze website een uniek en gebruiksvriendelijk instrument aangeboden dat hun onder andere een overzicht biedt van meer dan 150 interessante en relevante vormen voor onthaalouders en dienstverantwoordelijken. Daarnaast vindt de dienstverantwoordelijke op deze website ook allerlei modeldocumenten, werkinstrumenten, rondzendbrieven van Kind en Gezin, nieuws van de diensten en uit de sector, verslagen van allerlei vergaderingen en vormen.

Diensten voor onthaalouders die aangesloten zijn bij samenwerkingsverband VVSG vzw-DVO en hun unieke code nog niet per brief hebben ontvangen of die andere vragen hebben bij de website, kunnen mailen naar karen.demeyer@vvsge.be.

dienst te aanvaarden. De dienst had het recht een bezoek af te leggen. Daarnaast moest de onthaalouder minstens vier vormingsavonden per jaar bijwonen. De onthaalouder was verplicht observatiefiches van de kinderen bij te houden. Enkel kinderen die via de dienst ingeschreven waren, konden worden opgevangen bij de onthaalouder. De onthaalouders moesten de dienst verwittigen bij afwezigheid. Ze waren verplicht zieke kinderen op te vangen. Er was een verbod om kinderen alleen te laten. Er was een rookverbod en een verbod op huisdieren.

Terug naar 2006

Het belang van een uitdrukkelijke keuze voor of tegen werken onder gezag kan niet onderschat worden. Sinds 2002 wordt door de rechters aanvaard dat, indien er een overeenkomst is waarin de juridische categorie van de overeenkomst wordt bepaald, de in deze overeenkomst opgenomen kwalificatie wordt gevolgd. Tenzij er kan worden bewezen dat er feitelijke ele-

menten – zoals uitoefening van gezag – zijn die onverenigbaar zijn met deze in de overeenkomst opgenomen kwalificatie. Wanneer er geen overeenkomst is of geen overeenkomst waarin de juridische kwalificatie van de samenwerking is bepaald, moet de rechter de aan- of afwezigheid van een gezagsverhouding – dus het bestaan van een arbeidsverhouding – beoordelen op basis van alle feitelijke elementen.

De zienswijze van de rechters is eind 2006 overgenomen door de wetgever. Als gevolg van de programmawet van 27 december 2006 moet een rechter bij het beoordelen van de aard van de samenwerking voortaan rekening houden met de door de partijen in de overeenkomst uitgedrukte wil om de overeenkomst een bepaalde kwalificatie te geven. Andere elementen ter beoordeling van de aard van de samenwerking zijn de vrijheid van de organisatie van de werktijd en het werk, maar ook de mogelijkheid om een hiërarchische controle uit te oefenen. Elementen die voor een rechter niet van belang zijn, zijn de

verplichtingen die inherent zijn aan het beroep of de verplichtingen die opgelegd worden door of krachtens een wet.

'Als gevolg van deze programmawet wordt het risico om vervolgd te worden en door een rechter ook beschouwd te worden als werkgever – in relatie tot een onthaalouder – wel kleiner, mits er een goede samenwerkingsovereenkomst is waarin de aard van de overeenkomst duidelijk wordt gemaakt. En mits er in de praktijk ook echt vrijheid van organisatie van het werk en de werktijd wordt gegarandeerd,' zegt Sabine Vanoverbeke. Het blijft dus voor diensten wel steeds een moeilijke oefening om enerzijds voldoende kinderopvang van goede kwaliteit te garanderen en anderzijds de nodige vrijheid aan de onthaalouders te laten. Maar de praktijk wijst uit dat de meeste diensten daar wel in slagen.

Ann Lobijn is VVSG-stafmedewerker Kinderopvangbeleid

ADVERTENTIE

Verhoog de aantrekkingskracht van uw centrum op zowel inwoners, handelaars, bedrijven als bezoekers

- ▶ WES helpt u het evenwicht te vinden in winkelaanbod, horeca- en woonvoorzieningen, toerisme, mobiliteit, ...
- ▶ Op maat uitgewerkte oplossingen, bijvoorbeeld een commercieel-strategisch plan voor de detailhandel

CENTRUMBEHEER - een uitdaging voor elke stad of gemeente

Vrijblijvend meer info:

WES vzw
Baron Ruzettelaan 33
8310 Assebroek-Brugge

T +32 50 36 71 36
F +32 50 36 31 86

www.wes.be
hans.desmyttere@wes.be

Snelste adequate hulp brandweer:

Na de ministeriële rondzendbrief van 9 augustus 2007 betreffende de organisatie van de hulpverlening volgens het principe van de snelste adequate hulp is er nu een aanvullende rondzendbrief verschenen die de principes nog aanscherpt.

Door de rondzendbrief van 9 augustus 2007 werden voor de interventies van de brandweer de gemeentegrenzen geschrapt. De snelste brandweerdienst moest ter plaatse komen. Deze rondzendbrief regelde dus vooral de snelste hulp en niet zozeer de adequaatste hulp. De bepaling van de adequate middelen werd overgelaten aan de dienstchef. In de praktijk moest soms op provinciaal niveau de inhoud van dit principe afgesproken worden. Hierdoor wisselden de afspraken van provincie tot provincie.

Dit is nu verleden tijd. De aanvullende rondzendbrief van 1 februari 2008 bepaalt dat vanaf nu minstens zes brandweertakken ingezet worden voor een eerste uitruk.

Dubbele uitruk

Als het korps dat instond voor de beveiliging van een grondgebied (= territoriaal bevoegd) niet het snelste was, moest volgens de eerste rondzendbrief zowel het snelste als het ter-

ritoriaal bevoegde korps uitrukken naar het incident. Dit leidde tot nutteloos uitrukken en tot hoge kosten en soms zelfs tot concurrentie tussen de korpsen. Nu kunnen de lokale besturen overeenkomsten sluiten met hun omliggende gemeenten over de snelste adequate hulp. Nu de gemeentegrenzen geen interventiegrenzen meer zijn, moeten de brandweerdiensten de kennis van hun grondgebied delen met het snelste korps.

Bij een dubbele uitruk wordt de operatie geleid door de brandweerman met de hoogste graad, ongeacht het tijdstip van aankomst en ongeacht het (type) korps waartoe hij behoort.

Bepaling van uitruktijden

De uitruktijd is de tijd tussen de ontvangst van een melding in de kazerne en het vertrek van de voltallige ploeg met minstens zes personen. Korpsen met een permanentie van minstens zes manschappen worden geacht binnen twee minuten weg te zijn.

Korpsen zonder permanentie krijgen automatisch vijf minuten tijd, tenzij de korpschef de gouverneur meldt dat hij dit niet haalt. Deze zeer scherpe tijden kunnen alleen maar als een intentieverklaring gezien worden.

Interprovinciale hulpverlening

De eerste rondzendbrief liet het interprovinciale overleg onbesproken, dus waren de provinciegrenzen de facto nog de operationele grenzen. Nu moeten de gemeenten aan de provinciegrenzen onderling overleg plegen in samenwerking met de 100-centra.

Het 100-centrum dat de oproep ontvangt moet eerst het snelste korps oproepen, dan het territoriaal bevoegde korps en ten slotte het 100-centrum van de andere provincie.

Evaluatie snelste adequate hulp

De rondzendbrief bevat een evaluatieformulier dat ingevuld moet worden bij een dubbele uitruk. Het formulier moet door de twee korpsen ingevuld worden en ondertekend door de hoogste aanwezige officier. De minister vraagt aan de gouverneurs om erop toe te zien dat alle noodoproepen uitsluitend verlopen via de 100-centra en niet meer via de lokale telefoon-

Bij een dubbele uitruk wordt de operatie geleid door de brandweerman met de hoogste graad.

belangrijke aanvulling

nummers. Dit is nodig om alle oproepen te laten verlopen volgens het principe van de snelste adequate hulp.

Een vooruitgang?

Voor de VVSG voeren de rondzendbrieven de essentie van de brandweershervorming al uit zonder de structuren die in de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid opgenomen zijn. Nu worden de lokale besturen gedwongen snel overleg te plegen met hun buurgemeenten om tijdelijke afspraken te maken in afwachting van de zonevorming.

Ook werden ze plots geconfronteerd met het feit dat hun gemeentegrenzen geen interventiegrenzen meer waren. Andere brandweerkorpsen werden actief op hun grondgebied of de eigen brandweer moest interventies uitvoeren in andere gemeenten. Dit gebeurde van de ene dag op de andere, zonder enige voorbereiding en zonder de aangepaste structuren. Pas nu heeft de FOD Binnenlandse Zaken een testlab opgezet dat kaarten kan opstellen waarop duidelijk vermeld staat waar elke korps actief zal zijn. Dit testlab werkt voorlopig enkel voor Waals-Brabant. Toch zijn dergelijke kaarten essentieel voor de voorbereiding van de korpsen. Ondertussen hebben verschillende korpsen al kaarten laten maken.

De rondzendbrief voorziet in de mogelijkheid dat twee gemeenten onderling afspreken om een dubbele uitruk overbodig te maken of om over de provinciegrenzen heen te kunnen opereren. Dit is een uitstekend principe als de 100-centra snel in dit systeem kunnen stappen.

De 100-centra zijn een essentieel element in het uitsturen van de snelste hulp. De meeste provincies passen het principe al toe, maar per provincie werkt de 100-centrale anders. Hoe gaan ze dan de interprovinciale hulpverlening organiseren?

De noodoproepen moeten via de 100-centra verlopen en niet meer via de lokale nummers. Toch verdwijnen deze lokale nummers beter niet, ze zijn nog bruikbaar voor niet-dringende oproepen en als back-up bij rampsituaties wanneer de 100-centra overbelast raken.

Er is in de rondzendbrief nog geen evaluatiesysteem opgenomen voor wanneer de territoriaal bevoegde brandweer ook de snelste is (meerderheid van de gevallen). Afhankelijk van de situatie krijgt de brandweer een uitruktijd toegekend van twee of vijf minuten. Wie dit niet haalt, moet het melden aan de gouverneur. Maar dienstchefs die deze tijden niet halen, zijn niet happig om dit toe te geven. En op dit moment bestaat er nog geen middel om de uitruktijden te controleren. Op termijn zal hier hetzelfde systeem ingevoerd worden als bij de ambulances met een statusmelding bij de 100-centra.

Verdienste van de rondzendbrief

Deze rondzendbrief stelt de zaken duidelijker. Elk brandweerkorps, elk gemeentebestuur weet wat het moet doen. Maar duidelijke principes scheppen duidelijke verplichtingen. Deze verplichtingen vragen organisatorische aanpassingen en die kosten tijd en geld. Geld is bijvoorbeeld nodig om de klok rond zes brandweerlieden ter beschikking te hebben. Tijd is nodig om de organisatie hieraan aan te passen. En dit allemaal maar tot de definitieve hervorming. Toch moet het lokale bestuur deze aanpassingen doen, want de burgemeester blijft verantwoordelijk voor de veiligheid in zijn gemeente, welk brandweerkorps dit ook moet garanderen.

kris.versaen@vvsg.be

Aansprakelijkheid van de lokale mandataris

Containerparken zonder vergunning en sluikestorten: lokale overheden moeten boeten voor milieu-inbreuken. Kan dit? Hoe wordt dit beslist? Hoe wordt het verder aangepakt? Wat met de aansprakelijkheid van de lokale mandataris? Deze pocket brengt die vragen scherper in beeld en belicht op een bondige en praktische manier de mogelijke problemen in geval van aansprakelijkheid. Hoe wordt in de rechtspraak vandaag het handelen van de lokale besturen en hun mandatarissen beoordeeld? In welke omstandigheden kan de burger een vergoeding eisen van die overheid?

De pocket werd geschreven door specialist Geert Vandenwijngaert, verantwoordelijke schade BA bij Ethias. U kunt het boek bestellen op www.politeia.be, door te mailen naar info@politeia.be of te faxen naar 02-289 26 19. Prijs: 21 euro voor VVSG-leden, 25 euro voor niet-leden (inclusief btw, exclusief verzendingskosten).

ADVERTENTIE

CITY-MARKETING

Een leuke slogan alleen is niet voldoende

Hoe kunt u mensen overhalen om in uw stad of gemeente te komen wonen, ze te bezoeken of er een onderneming op te starten?

- WES helpt uw stad of gemeente om haar imago, aanbod en promotie optimaal te laten aansluiten bij de geselecteerde doelgroepen & stakeholders
- WES stelt hiervoor een onderbouwd en toepasbaar plaatsmarketingplan op

Vrijblijvend meer info:

WES vzw
Baron Ruzettelaan 33
8310 Assebroek-Brugge
T +32 50 36 71 36
F +32 50 36 31 86
www.wes.be
katrien.bauters@wes.be

Landen, een stad gelegen in Vlaams-Brabant, is in volle expansie. Onlangs werd de kaap van 15.000 inwoners overschreden.

Het stadsbestuur zoekt gemotiveerde en enthousiaste kandidaten voor de vacante betrekking van:

Stafmedewerker Algemene zaken A1a-A3a – m/v – voltijds, in statutair verband

Functie: onder de leiding van de stadssecretaris meewerken aan de ontplooiing van het stadsbestuur als moderne organisatie met een duidelijk maatschappelijk doel (er zijn ten bate van de Landense bevolking) door:

- professionele ondersteuning te bieden op juridisch en beleidsmatig vlak aan het stedelijke management
- algemene of ondersteunende projectwerking gestalte te geven (inzake patrimoniumbeheer, overheidsopdrachten en implementatie van het gemeentedecreet).

Voor dit ambt is een universitair/HOLT- of masterdiploma (in de gevraagde richtingen) vereist. Er wordt een wervingsreserve van 3 jaar aangelegd.

De kandidaturen (met inschrijvingsformulier en kopie van vereist diploma) moeten per brief gericht worden aan het college van burgemeester en schepenen, Stationsstraat 29, 3400 Landen, en toekomen ten laatste op vrijdag **21 maart 2008**.

Voor meer informatie

(o.a. bijzondere vereisten en functiebeschrijving):
personeel@landen.be, T 011-88 03 06 of www.landen.be.

Het **gemeentebestuur van Arendonk** werft aan een:

Sportfunctionaris

voltijds – m/v – wervingsreserve van 3 jaar

De opgave van de volledige diplomaverreisten, de toelatings- en aanwervingsvoorwaarden, de aanwervingsprocedure, de functiebeschrijving, de bijzondere aanwervingsvoorwaarden, het geldelijke statuut, het administratieve statuut, de vereiste documenten en eventuele bijkomende inlichtingen zijn te verkrijgen op het secretariaat van het gemeentebestuur:
T 014-40 90 62, secretariaat@arendonk.be.

De kandidaturen dienen aangetekend of tegen afgifte van een ontvangstbewijs, vergezeld van de nodige bewijsstukken, gericht aan het college van burgemeester en schepenen, Vrijheid 29, 2370 Arendonk. Ze moeten bij de post afgestempeld zijn ten laatste op vrijdag **21 maart 2008** of kunnen tot dezelfde datum worden afgegeven op de personeelsdienst tegen ontvangstbewijs.

Het **gemeentebestuur van Hooglede** gaat over tot de aanwerving in contractueel verband van een:

Mobiliteits- en duurzaamheids-ambtenaar

B1-B3 – m/v

Uw profiel:

U bent in het bezit van een HOKT-diploma uit een studierichting in de milieusector
U heeft een grondige kennis van de algemene milieuwetgeving
U weet hoe de werking van de gemeentelijke overheid in elkaar zit
U heeft gevoel voor organisatie en gestructureerd werken
U beschikt over redactionele, sterk communicatieve en rapporteringsvaardigheden, zowel naar de andere diensten, naar het beleid als naar de burger toe.

Wat kunnen wij u bieden?

- geldelijke valorisatie van de nuttige ervaring
- maaltijdcheques ter waarde van 6 euro per prestatie van 7,6 uur
- hospitalisatieverzekering

De functiebeschrijving, de aanwervingsvoorwaarden en weddenschappen zijn te verkrijgen bij de personeelsdienst, T 051-26 38 16 of via christa.levacqua@hooglede.be

De schriftelijke kandidaturen dienen, samen met een kopie van de vereiste diploma's en een cv per aangetekend schrijven toe te komen bij het college van burgemeester en schepenen, Marktplaats 1, 8830 Hooglede ten laatste op **21 maart 2008**.

OCMW HOUTHALLEN-HELCHTEREN

Een job in de sociale sector, ook jouw roeping?

Het OCMW Houthalen-Helchteren zoekt volgende medewerker m/v:

Bij het OCMW Houthalen-Helchteren zetten we onze inwoners centraal. Dossiers worden persoonlijke verhalen. Hindernissen vormen we om tot haalbare uitdagingen. Daarom zijn onze eigen medewerkers ook zo bijzonder. Zij zetten zich elke dag opnieuw in voor honderden anderen. En verbeteren zo het leven van onze inwoners. Want zij zijn er stuk voor stuk van overtuigd: een menswaardig bestaan, daar heeft iedereen recht op.

HOOFDDSKUNDIGE INTERNE PREVENTIE EN BESCHERMING

Stafmedewerker • stafdienst Personeel en Organisatie

Halftijds • statutair • B4-B5 • proefperiode 9 maanden • wervingsreserve voor 3 jaar met mogelijkheid tot verlenging

Als interne preventieadviseur werk je nauw samen met de hiërarchische en functionele verantwoordelijken inzake veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de instellingen en werkplaatsen. • Je begeleidt de werkgever, verantwoordelijken en de werknemers bij hun streven om op een praktische manier te voldoen aan de wettelijke vereisten op het vlak van arbeidsomstandigheden. • Daartoe geef je de nodige adviezen, eventueel in samenwerking met externe diensten. • Je rapporteert aan het vast bureau. • Je beschikt over een diploma hoger onderwijs korte type of hoger in hetzij een technische richting hetzij een menswetenschappelijke richting, aangevuld met een getuigschrift van preventieadviseur niveau II, te behalen binnen de 2 jaar na aanvang van de eerstvolgende cursus van een erkend opleidingscentrum. • Je levert het bewijs van een effectieve praktijk van 4 jaar binnen de sociale of bedrijfssector. • Je hebt relevante vorming gevolgd buiten het behaalde diploma. • Je slaagt in een aanwervingsexamen.

Meer informatie over de functies, examenprocedures en toelatingsvoorwaarden?
Contacteer de dienst Personeel & Organisatie: tel. 011 60 09 60 of e-mail betsy.billen@ocmwvhh.be

Solliciteren? Stuur je sollicitatiebrief, cv en een kopie van het gevraagde diploma aangevend naar het OCMW of bezorg het ons tegen ontvangstbewijs, uiterlijk woensdag 19 maart 2008 (postdatum geldt als bewijs): OCMW Houthalen-Helchteren, t.a.v. de heer Guido Bulen, Voorzitter, Peerdekerkhofstraat 32, 3530 Houthalen-Helchteren. Sollicitaties per mail worden niet aanvaard.

Uw personeelsadvertentie in

Lokaal, VVSG-week

én

op de **VVSG-website**

Inlevering van advertenties voor:

Lokaal 6 (1 tot 15 april 2008) - 10 maart 2008

Lokaal 7&8 (16 april tot 15 mei 2008) - 31 maart 2008

Informatie:

Nicole Van Wichelen

T 02-211 55 43

nicole.vanwichelen@vvsg.be

Meer tijd voor oprichting dienst gemeenschapswachten

STEFAN DEWICKERE

De stadswacht moet voorlopig nog niet van petje veranderen.

Volgens de nieuwe wet op de gemeenschapswachten moesten gemeenten tegen 9 januari een dienst gemeenschapswachten oprichten indien ze gemeenschapswachten in dienst hebben. Omdat er veel onduidelijkheid is en er nog geen uitvoeringsbesluiten zijn, heeft minister Patrick Dewael beslist de gemeenten daarvoor tot 9 juni tijd te geven. Volgens de minister zou het examen voor de gemeenschapswachten facultatief zijn en enkel verplicht zijn voor de gemeenschapswachten-vaststellers. Op 6 februari besprak de adviesraad

van burgemeesters de ontwerpen van de uitvoeringsbesluiten. De VVSG heeft er bij de FOD Binnenlandse Zaken op aangedrongen de ontwerpen bij te sturen. Zo zou de opleiding meer in de tijd gespreid en meer modulair opgebouwd moeten zijn. Bovendien vraagt de VVSG dat er met de gemeenschapscoördinatoren overleg over het uniform komt. Naar alle waarschijnlijkheid wordt de wet gemeenschapswachten via de programmawet bijgestuurd.

koen.vanheddeghem@vvsg.be
arne.dormaels@vvsg.be

Rekenhof onderzoekt verkeersveiligheidsfonds

Een onderzoek van het Rekenhof naar het financieringsmechanisme van het verkeersveiligheidsfonds bracht aan het licht dat de politiezones in de periode 2005-2007 twaalf miljoen euro te weinig ontvingen uit dat fonds. Dit komt doordat de federale wegpolitie om haar aandeel te berekenen alle wegen van het land in rekening bracht, en niet het aantal kilometers waarvoor zij bevoegd is. Zo kreeg ze een te groot aandeel. Ook de FOD Justitie profiteerde hiervan, want zij ontvangt hetzelfde percentage als de federale politie. Minister Yves Leterme liet aan de Kamercommissie voor Infrastructuur, Verkeer en Overheidsbedrijven weten dat hij niet zinnens is die twaalf miljoen voor de lokale politiezones te compenseren. Want die twaalf miljoen werden aangewend op het grondgebied van België en maakten maar 4 procent uit op de 300 miljoen euro middelen die het verkeersveiligheidsfonds genereerde in de periode 2005-2007.

koen.vanheddeghem@vvsg.be

Het rapport kunt u raadplegen op www.ccrek.be.

Recreatieve activiteiten toch bij de lokale dienstencentra

Het ontwerp van thuiszorgdecreet zorgt al enkele maanden voor serieuze discussies. Zo werden in vroegere ontwerpen de recreatieve activiteiten uit het takenpakket van de lokale dienstencentra verwijderd. Deze activiteit verwees het thuiszorgdecreet door naar de sociaal-culturele verenigingen. Door het protest van de VVSG, de lokale dienstencentra en hun lokale besturen zijn de recreatieve activiteiten toch opgenomen in het decreet. Lokale dienstencentra kunnen als optionele activiteit recreatieve activiteiten organiseren. Zo behouden zij een belangrijk luik van hun preventieve werking. Voor deze recreatieve activiteiten zal het lokale dienstencentrum overleg moeten plegen met de sociaal-culturele verenigingen. Op veel plaatsen bestaat zulk overleg al. In de toekomst zal het aanbieden van de recreatieve activiteiten dus weinig problemen opleveren. Samenwerken is de boodschap.

elke.verlinden@vvsg.be

VVSG werkt modelreglement voor nachtwinkels uit

De wet op de openingsuren van 10 november 2006 biedt gemeenten de mogelijkheid een reglement op te stellen waarbij nachtwinkels en privé-bureaus voor telecommunicatie (de *phone-shops*) aan een voorafgaande vergunning onderworpen kunnen worden. Verder kan het reglement afwijkende sluitingsuren bepalen. De VVSG heeft een model van reglement uitgewerkt, plus een overzicht van nachtwinkels.

Dit overzicht bevat cijfermateriaal op basis van een enquête bij de 308 Vlaamse steden en gemeenten en een opsomming

van de verschillende beleidsmaatregelen die gemeenten kunnen hanteren met betrekking tot nachtwinkels: belastingreglement, stedenbouwkundige verordening, uitbatingvergunning en maatregelen in verband met alcoholverkoop.

stefan.thomas@vvsg.be

U vindt het overzicht op www.vvsg.be, knop beleids-thema, lokale economie en werk.

Het overzicht wordt ook opgenomen in de volgende bijwerking van het losbladige handboek Lokale economie.

STEFAN DEWICKERE

Gemeenten kunnen phone-shops reglementen opleggen.

STEFAN DEWICKERE

Het succes van de hervorming komt in het gedrang omdat er geen plaats meer is in de opvangstructuren.

Opnieuw OCMW-steun voor asielzoekers?

Op 1 juni 2007 werden de asielprocedure en het opvangbeleid voor asielzoekers grondig gewijzigd. Asielzoekers die op 1 juni 2007 financiële steun van een OCMW kregen, behouden die steun voor de verdere duur van hun procedure. Asielzoekers die dat recht niet hadden, hebben voor de verdere behandelingsduur van hun asielprocedure enkel recht op materiële opvang in een van de opvangstructuren die door Fedasil en de opvangpartners beheerd worden. Alleen om medische redenen of omdat er geen opvangplaatsen meer beschikbaar zijn kan van die stelregel afgeweken worden. Dat laatste is nu heel actueel.

Het totale opvangnetwerk is zo goed als volzet. Door het gebrek aan vrije plaatsen in de collectieve opvangcentra konden nieuw aangekomen asielzoekers rechtstreeks naar een kleinschalige individuele opvangstructuur zoals een lokaal opvanginitiatief (LOI) gaan in plaats van eerst vier maanden in een van de centra te verblijven. Hierdoor is de bezettingsgraad in de LOI's gestegen, zodat daar nu plaatstekort dreigt. De redenen? 38% van de bewoners wacht langer dan voorzien op een arrest van de Raad van State, ze houden deze plaatsen voor onbepaalde duur bezet. Ten tweede nemen minderjarigen die samen met hun ouders illegaal in België verblijven ongeveer 7% van de beschik-

bare plaatsen in beslag. Pas als de kinderen meerderjarig zijn, eindigt deze opvang zodat hier weinig doorstroming is. Ten slotte stroopt de uitstroom aan het einde van de asielprocedure zowel voor afgewezen asielzoekers als voor diegenen die wel een verblijfsrecht en dus een recht op OCMW-dienstverlening gekregen hebben. Het nijpende gebrek aan betaalbare huisvesting is daar zeker niet vreemd aan. Daarom moeten er dringend ondersteunende maatregelen op dit vlak komen. Intussen tikt de teller voort. Als het opvangnetwerk verzadigd is, bepaalt de opvangwet dat de toewijzing aan een opvangstructuur opgeheven wordt of achterwege blijft voor nieuwe asielzoekers. In dat geval krijgt de asielzoeker toch recht op dienstverlening van het OCMW van zijn gewoonlijke verblijfplaats (geen toepassing spreidingsplan!). Dit is geen kortetermijnoplossing voor het probleem. Het meteen doorsturen van nieuwe asielzoekers kan een ongewenst aanzuigefect hebben. Een (tijdelijke) uitbreiding van de totale capaciteit van het opvangnetwerk lijkt dus noodzakelijk om te vermijden dat het succes van de hervorming in het gedrang komt. We kunnen er alleen maar op aandringen dat de federale overheid snel beslist, want ook het (tijdelijk) oprichten van opvangstructuren vraagt enige tijd.

fabienne.crauwels@vvsb.be

Welke dienstverlening bij ontvankelijk verklaarde medische

Vreemdelingen van wie de medische regularisatieaanvraag ontvankelijk verklaard is, hebben recht op maatschappelijke dienstverlening. De POD MI betaalt de toegekende financiële steun terug aan het OCMW binnen de grenzen van de wet van 2 april 1965. Dat heeft minister voor Maatschappelijke Integratie Christian Dupont bevestigd tijdens de vragenronde in de Commissie.

Aanvankelijk bestond er onduidelijkheid over de vraag of vreemdelingen van wie de medische regularisatieaanvraag ontvankelijk verklaard wordt (zij worden in het vreemdelingenregister ingeschre-

ven en ontvangen dan een attest van immatriculatie), legaal in het land verblijven en dus recht hebben op maatschappelijke dienstverlening door het OCMW met terugbetaling door de POD MI. Dat

probleem is na de tussenkomst van minister Dupont van de baan. Maar vanaf welk ogenblik kan het OCMW de steun verlenen? Vanaf het moment van de betekening van de beslissing van de dienst

Vreemdelingenzaken waarbij de regularisatieaanvraag ontvankelijk wordt verklaard of vanaf het moment van de daaropvolgende inschrijving in het vreemdelingenregister? Aanvankelijk werd er aan het moment van de inschrijving gedacht. Voor cliënten die op het moment van de betekening van de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken nog in de materiële opvang verblijven, zou deze keuze

Sociale verhuurders moeten intern huurreglement maken

Lokale besturen die woningen verhuren die onder het toepassingsgebied van het Sociaal Huurbesluit van 12 oktober 2007 vallen, zullen uiterlijk tegen 30 april een intern huurreglement moeten overmaken aan de toezichthoudende overheid. Een dergelijk reglement is nodig om woningen geldig te kunnen toewijzen. Er zijn geen vormvereisten, wel enkele verplichte inhoudselementen. We geven ze weer in de volgorde waarin ze in het Sociaal Huurbesluit van 12 oktober 2007 voorkomen.

Wie gebruik wil maken van de facultatieve schrappinggrond uit artikel 12 §1,6° moet dit vermelden in het interne huurreglement (de mogelijkheid om over te gaan tot schrapping van een kandidaat uit het inschrijvingsregister bij het onbestelbaar terugkeren van een brief bij actualisering van het register of bij het aanbod van een woning, op voorwaarde dat de verhuurder daarbij de brief verzendt naar het laatst bekende adres dat in het Rijksregister wordt vermeld, tenzij de kandidaat-huurder uitdrukkelijk heeft gevraagd om de briefwisseling naar een ander adres te sturen).

Het toewijzingssysteem waarvoor men kiest, moet integraal opgenomen worden in het interne reglement (artikel 17).

De invulling van het begrip rationale bezetting (artikel 18) aangepast aan het eigen patrimonium: bij het beoordelen van de rationale bezetting wordt rekening gehouden met kinderen die geplaatst zijn of waarvoor de kandidaat-huurder een co-ouderschap of omgangsrecht heeft en die daardoor niet permanent in de woning zullen verblijven. In het huurreglement moeten de optionele voorrangregels uit het standaardluik vermeld staan zoals bepaald in artikel 20§4. Het gaat om de mogelijkheid om voorrang te geven aan een huurder uit het werkingsgebied of aan iemand die nog geen huurder is van een sociale verhuurder of die nog geen huurovereenkomst van onbepaalde duur heeft met een socialehuisvestingsmaatschappij. Ook de facultatieve opzeggingsgrond uit ar-

tikel 33§2 moet opgenomen worden in het interne huurreglement. Dit is de mogelijkheid om op te zeggen wanneer voor het derde jaar op rij de basishuurprijs van de woning en het inkomen minimaal gelijk zijn aan het dubbele van de toepasselijke inkomensgrenzen.

Het vooropgestelde aantal bewoners van een woning wordt opgenomen zoals bepaald in artikel 50. Dit is belangrijk voor de aanrekening van de onderbezettingsvergoeding. Wie de waarborg in handen van de verhuurder wenst te laten storten in plaats van op een geblokkeerde, geïndividualiseerde rekening moet dit opnemen in het interne huurreglement (artikel 77 §2).

De sociale verhuurder kan ook nog andere nuttig geachte zaken in het interne huurreglement opnemen.

lut.verbeek@vvsb.be

*Besluit van de Vlaamse Regering tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode, BS 7 december 2007
Ministerieel Besluit van 21 december 2007 houdende uitvoering van een aantal bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode*

Het interne huurreglement moet worden overgemaakt aan het Agentschap Inspectie RWO, Afdeling Toezicht, Koning Albert II-laan 19 bus 22, 1210 Brussel.

Vanaf 1 mei worden sociale woningen toegewezen volgens een intern huurreglement. Dat moet de verhuurder dringend opstellen.

STEFAN DEWICKERE

regularisatie (9ter)?

discussie in verband met de toewijzing aan die opvangstructuur kunnen vermijden. De toewijzing aan de opvangstructuur (code 207 opvangstructuur in het wachtregister) wordt immers pas opgeheven bij de inschrijving in het vreemdelingenregister. Maar kan het OCMW wel steun verlenen zolang deze toewijzing niet opgeheven is? De OCMW-wet bepaalt immers dat personen toegewezen aan een

opvangstructuur geen recht hebben op maatschappelijke dienstverlening (artikel 57ter). Dat geldt echter enkel voor een nog geldige toewijzing aan een opvangstructuur. Maar is deze toewijzing nog geldig nadat de dienst Vreemdelingenzaken de medische regularisatieaanvraag ontvankelijk heeft verklaard? In elk geval zou de keuze voor het moment van inschrijving cliënten benadelen die geen

recht meer hebben op maatschappelijke dienstverlening. Ze zouden in de illegaliteit moeten overleven in afwachting van de inschrijving in het vreemdelingenregister door de gemeente. Om die juridisch betwistbare situatie te vermijden zou er nu toch gekozen worden voor maatschappelijke dienstverlening vanaf de betekening van de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken.

Minister Dupont werkt aan een rondzendbrief die hopelijk alle onduidelijkheid zal wegnemen.

fabienne.crauwels@vvsb.be

Antwoord van minister Dupont tijdens de commissie van 18 december 2007 op vragen van Zoé Genot (nr. 700) en Yvan Mayeur (nr. 706), Inforumnummer 225542

Malle start 5 maart

VVJ 3-daagse

50 sessies met nieuwe ideeën voor lokaal jeugdbeleid.
www.vvj.be

Brussel 7 maart

Vrijwilligerswerk verdedigen

Symposium met debatten en werkgroepen over knelpunten en interpretatiemogelijkheden van de wet op het vrijwilligerswerk.
www.vrijwilligersweb.be (week van de vrijwilliger)

Brugge 11 maart

Win Vorm

Informatiesessie over kunst en/in de openbare ruimte met expertise uit binnen- en buitenland en ervaringen met cases in de provincie.
www.west-vlaanderen.be/winvorm

Mechelen 12 en 13 maart

Dag van de Openbare Ruimte

Beurs en lezingenprogramma, voorstelling praktijkboek Publieke Ruimte 2008 en uitreiking prijs Publieke Ruimte 2008.
www.dagvandeopenbareruimte.be

Mechelen start 13 maart

Omgaan met persoonlijkheidsverschillen

Tweedaags programma om inzichten en vaardigheden te verwerven in het omgaan, samenwerken en communiceren met anderen.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Brussel e.a. 17 maart

Sluipverkeer

Verkeerspraktijkschool voor mobiliteits-ambtenaren, stedenbouwkundig ambtenaren en duurzaamheidsambtenaren.
www.verkeerskunde.be

Gent 18 maart

Manifestaties en evenementen

Studiedag over terreurdreiging bij manifestaties en evenementen door vzw Onder de Draak en de VVSG.
www.vvsg.be

Tessenderlo start 18 maart

Ondersteuningspunten kwaliteitszorg dagverzorgingscentra

Doel is ideeën uitwisselen, een klankbord bieden en leren uit ervaringen van collega's.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Willebroek start 18 maart

Regionale ondersteuningspunten Diensten voor Gezinszorg

Doel is ideeën uitwisselen, een klankbord bieden en leren uit ervaringen van collega's.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Leuven 20 maart

Cameradetectie

Workshop over de ervaringen van deLeuvense politie met cameradetectie op overlastgevoelige plaatsen in de binnenstad.
www.vvsg.be

Leuven start 20 maart

Ondersteuningspunten kwaliteitszorg voor serviceflats

Doel is ideeën uitwisselen, een klankbord bieden en leren uit ervaringen van collega's.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Gent 17 april

Wij weten meer dan ik

Meer en beter samenwerken, centraal thema van de vijfde VVSG-Trefdag.
www.trefdag.be

De Panne 5 mei

Pensionering: een nieuwe start

Residentiële cursus voor OCMW- en gemeentepersoneelsleden die met pensioen gaan en voor hun partner.
www.vvsg.be (opleiding/kalender)

Brugge 20 mei

Win Vorm

Informatiesessie over de uitdagende spanning tussen ontwerp, techniek en beheer met expertise uit binnen- en buitenland en ervaringen met cases in de provincie.
www.west-vlaanderen.be/winvorm

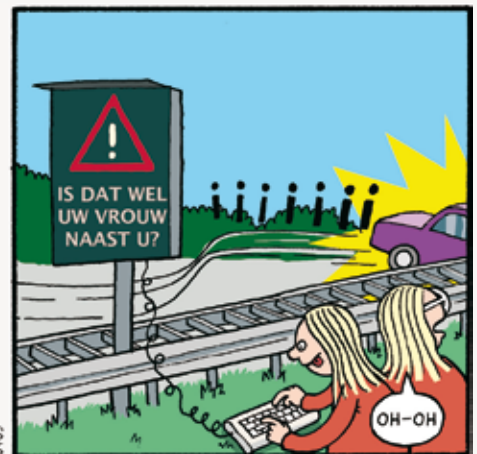
De Panne 21 mei

Coachend leiderschap

Residentiële training voor directies en leidinggevendenden van gemeenten en OCMW's in verband met vaardigheden die van belang zijn om coachinggesprekken te voeren met medewerkers.
www.vvsg.be (kalender)

NIX TRILJOEN

De OCMW-codex

Teksten én vakkundige commentaar

Praktisch en steeds actueel

De OCMW-codex bestaat uit twee ringbanden met ongeveer 600 blz. en een cd-rom, met daarop de codex in elektronisch formaat. Naar aanleiding van de wijzigingen in de OCMW-wetgeving in 2006 kreeg de codex een volledig nieuwe vormgeving, inclusief nieuwe ringmappen.

Uniek aan de OCMW-codex is de toevoeging van wetskennis én praktijkervaring per wetsartikel. U vindt dus precies die wijzigingen of commentaren die u nodig heeft om het artikel correct toe te passen. Waar nodig wordt ook de integrale tekst van de uitvoeringsbesluiten weergegeven. De OCMW-codex bevat bovendien een uitgebreid trefwoordenregister dat uw opzoekwerk vergemakkelijkt. Hoofdredacteur van de OCMW-codex is Piet Van Schuylenbergh, directeur afdeling OCMW's van de VVSG. Het updaten van de codex gebeurt in samenwerking met Inforum.

Aanverwante publicaties

Voor de OCMW-raadsleden en -personeelsleden is er *De OCMW-gids* met de OCMW-basiswetgeving. Een vakkundige praktijkcommentaar van het decreet wordt door de stafmedewerkers van de VVSG gebracht in een tweede pocket, *Het OCMW-decreet ontleed*, die zal verschijnen na het afronden van de tweede fase van het decreet.

Bent u nog geen abonnee of wenst u extra codexen?

Bestel dan nu uw OCMW-codex!

VVSG-leden: 109 euro; niet-leden: 129 euro (incl. 6% BTW, excl. verzendingskosten)

Bestelkaart

Politeia • Ravensteingalerij 28 • 1000 Brussel • Fax: 02/289 26 19 • tel: 02/289 26 10. Of bestel via www.politeia.be, e-mail: info@politeia.be

Ja, ik bestel ex. van **De OCMW-Codex** (2 delen incl. cd-rom)** VVSG-leden: **109 euro***, niet-leden: **129 euro***.
..... ex. van **De OCMW-Gids** VVSG-leden: **21 euro***, niet-leden: **25 euro***.

Organisatie/bestuur: _____

Adres: _____

Naam: _____

BTW: _____

Functie: _____ Tel.: _____

Datum: _____

E-mail: _____

Handtekening: _____

* Prijzen incl. BTW maar excl. verzendingskosten. Prijzen geldig t.e.m. 31 december 2008. Kijk voor exacte prijzen altijd op onze website www.politeia.be

** De bijwerkingen worden mij automatisch opgestuurd tegen 0,44 euro/blz. (update cd-rom 24 euro) tot schriftelijke wederopzegging. Uw gegevens worden door ons in een bestand bijgehouden en niet aan derden doorgegeven. Overeenkomstig de Wet op de privacy heeft u inzage- en correctierecht.

Wij weten meer dan ik

TREFDAG
ICC Gent
17 april 2008

Het volledige programma op www.trefdag.be Schrijf je nu in

Trefdag is het grootste ontmoetingsevent in Vlaanderen voor iedereen die te maken heeft met het lokale bestuur. Meer dan 40 trefwinkels en 100 rondetafels bieden u nieuwe inzichten op de centrale vraag van deze vijfde Trefdag: "hoe kunnen we als lokaal bestuur meer en beter samenwerken".

Surf snel naar www.trefdag.be en ontdek er het volledige programma.

We verwachten opnieuw een vol huis, dus schrijf je vandaag nog in via de inschrijfbrochure of op www.trefdag.be.

VVSG
voor gemeente & OCMW

eardis

VAN
ROEY

belgacom

proximus

telindus

dS De
Standaard

DEXIA

ethias

STAD GENT